

Dc 1375

3611

FORMATIONE
QUODAM NOMINE
SYLLABURUM

UNIVERSITÄT
LEIPZIG

3611

16 Oct. 1875

DE FORMATIONE
QUORUNDAM NOMINUM
SYRIACORUM.

SCRIPSIT

CONRADUS KESSLER,

PHILOS. DR. ET IN ACAD. MARPURGENSEI PRIVATIM DOCENS.

MARPURGI AD LOGANAM,

A. MDCCCLXXV.

DE FORMATIONE

QUORUNDAM NOMINUM

SYRIACORUM

GONRADUS KESSLER

MARBURG AD LOGANUM

A. MDCCCLXXI

VIRIS ILLUSTRISSIMIS
LINGUARUM ORIENTALIUM PROFESSORIBUS PUBLICIS ORDINARIIS
PRAECEPTORIBUS PROPTER UNICA DE SE MERITA
PIE SEMPER ET CULTIS ET COLENDIS

HENRICO ORTHOBIO FLEISCHER
LUDOLFO KREHL

LIPSIENSIBUS

FRANCISCO DIETRICH
FERDINANDO JUSTI

MARPURGENSIBUS

PRIMUM HUNC QUAMVIS IMPERFECTUM FRUCTUM STUDIORUM
ORIENTALIUM

GRATISSIMI ANIMI SIGNIFICANDI CAUSA

OFFERRE AUDET

AUCTOR.

VIRIS ILLUSTRISSIMIS

LINGUARUM ORIENTALIUM PROFESSORIBUS PUBLICIS ORDINARIIS

PRAECEPTORIBUS PROPTER UNICA DE SE MERITA
PIE SEMPER ET CULTE ET COLENDIS

HENRICO ORTHOBIO FLEISCHER

LUDOLFO KREHL

LIPSIENSIBUS

FRANCISCO DIETRICH

FERDINANDO JUSTI

MARPURGENSIBUS

PRIMUM HUNC QUAMVIS IMPERFECTUM FRUCTUM STUDIORUM
ORIENTALIUM

GRATISSIMI ANIMI SIGNIFICANDI CAUSA

OFFERRE AUDET

AUCTOR

Praefatio.

Plagulae quas propono specimen sunt studiorum in grammaticam comparativam linguarum Semiticarum directorum quibus per hos duos qui proxime antecedunt annos operam dabam. Qua in re scopum sequebar eum, ut nonnulla formarum praecipue nominalium schemata per omnes dialectos Semiticas persequerer eo consilio, ut numerum satis largum exemplorum ex ipsis linguarum documentis neque magna lexicorum ratione habita peterem et petitorum notiones quam accuratissime stabilirem, tum originalem atque primariam totius schematis significationem ab exemplis, certissimis testimoniis, abstraherem, postremo, postquam singulis dialectis consuluissem, quaestionem in medium proferrem, quaenam notio schemati per dialectos nunc exstantes pertractato in lingua palaeosemitica necessario supponenda attribuenda esset. Quam viam secutus brevi cognovi duas esse res, in quibus recte perspectis totius formationis Semiticae cardo versaretur, alteram, ut scias, quae essentia atque natura sit vocalium Semiticarum a ceteris linguis potissimum indogermanicis satis diversarum, alteram, ut cognoscas, et quot et quales sint radices quae dicuntur pronominales vel formales, quarum opera materiales amplificantur et flectuntur.

Quamobrem nobis in animo est, ut de his deinceps thematibus methodum comparativam secuti verba faciamus,

1) de natura atque significatione radicibus atque prorsus vere symbolica vocalium a, i, u, et quod momentum in singulis syllabis positae habeant ad notiones formarum stabiliendas, potissimum in vocibus mediis (formatio),

neque vero secius in exeuntibus (declinatio), etiam, ubi (una cum consonantibus servilibus) terminationibus nominalibus originem dant (flexio);

2) de natura consonantium servilium, et quod momentum in excudendis stirpibus trilateris, tum in formandis quadrilateris, postremo in formis nominalibus, linguae ei quam nos sub oculis habemus usitatis, ex stirpibus illis omnibus producendis.

Disseremus igitur, ut specialia themata proponamus, de formatione nominum simplicium per solas vocales variantes effecta; de radicibus linguarum Semiticarum pronominalibus (formalibus); de declinatione Semitica; de adiectivis in î et in ân; de trilaterorum e germinibus biliteris atque de plurilaterorum e biliteris formatione.

Vehementer vero, id quod diximus, nostra interest ut quasi fundamenta iaciamus firma atque certa disquisitionis criticae postea instituendae, ut theoreticae expositioni practica praemissa viam paremus atque muniamus. Itaque primum omnium e lingua Syriaca ad usum nostrum maxime idonea nonnulla formarum nominalium schemata exemplis a nobis ex ipsis documentis collectis illustramus, quorum notio peculiaris bene perspecta postea nos magnopere iuvabit. Atque iam inter ipsum enumerandum passim quam in rem postea usurpaturi simus prodimus. Ceterum copiosas grammaticorum atque lexicographorum recentiorum citationes consulto omisimus, cum materiam nostram nulla fere eorum ope collectam cur cum iis comparemus non intelligamus.

Unum oro atque obsecro; quodsi qui viri docti forte ante proximas studiorum horum partes typis expressas has plagulas inspexerint, severius de imperfecta scribendi ratione ne iudicent, cum nos in magna coacti fuerimus corporis fragilitate scribere sequentes plagulas.

Index sigmentorum

Compendia scribendi.

- Afr. carm. Nisib. — S. Ephraemi Syri carmina Nisibena ed. G. Bickell. Lips. 1866.
- Ass. B. O. — Bibliotheca Orientalis Clementino-Vaticana rec. J. S. Assemanus tt. I. II. III, 1. 2.
- B. A. ed. Hoffm. — Syrisch-Arabische Glossen. Erster Band. Autographie der Gothaischen Handschrift des Bar Ali. Herausg. von G. Hoffmann. Kiel 1874.
- B. H. chron. — Barhebraei chronicon ediderunt J. P. Bruns et G. G. Kirsch. Lips. 1789.
- Cast. — Edmundi Castelli Lexicon Syriacum ed. J. D. Michaelis. Gott. 1788.
- Cur. Anc. Syr. doc. — Ancient Syriac Documents by W. Cureton and W. Wright. Lond. 1864.
- Corp. Ignat. — Corpus Ignatianum by W. Cureton. Lond. 1849.
  - Fest. Lett. — The Festal Letters of Athanasius bei W. Cureton. Lond. 1848.
  - Hist. of the Mart. — History of the Martyrs in Palestine by Eusebius ed. W. Cureton. Lond. 1861.
  - Spic. Syr. — Spicilegium Syriacum by W. Cureton. Lond. 1855.
- Efr. opp. — S. Ephraemi Syri Opera omnia quae exstant graec. et syr. ed. Petrus Benedictus et post eius obitum St. Evod. Assemanus. Rom. 1737—43.
- Ferr. — Jo. Bapt. Ferrarii nomenclator Syriacus. Romae 1622.
- Lag. anal. — P. A. Lagardii Analecta Syriaca. Lips. 1858.
- Rel. Jur. — Reliquiae Juris ecclesiastici ed. P. A. de Lagarde. Vindob. 1856.
- Land. anecd. — Anecdota Syriaca ed. J. P. N. Land. Lugd. Bat. vol. I. 1862, II. 1868, III. 1870.
- Overb. — S. Ephraemi Syri, Rabulae episcopi Edesseni, Balaei etc. opera selecta ed. J. J. Overbeck. Oxon. 1865.
- Sach. Ined. — Inedita Syriaca. Eine Sammlung von syr. Uebersetzungen griech. Profanschriftsteller. Herausg. von Ed. Sachau. Wien 1870.

Index argumentorum.

	pag.
Introductio	1—3
A. Ad internam nominum conformationem	3—6
I قَدَمًا	3—4
II قَدَمًا	4
III فَعِيلٌ	4—5
IV فَعَالَةٌ	5—6
B. Ad externam nominum formationem p. 6—58	
I Litera servilis هـ	6—25
1) قَدَمًا	6—10
2) Adiectiva denominativa in 1 ^o desinentia	10—15
3) Adverbia in 2 ^o exeuntia	15—18
4) Substantiva quaedam in 3 ^o iðâ	18—25
II Litera servilis ذ	25—31
III „ „ n	31—58
1) in substantivis formae فَعْلَانٌ	31—32
2) „ „ „ فَعْلَانٌ	32—33
3) in variis adiectivorum verbalium generibus	33—36
4) قَدَمًا, قَدَمًا etc.	36—39
5) قَدَمًا = قَدَمًا	39—40
6) Adiectiva in ân	40—46
7) قَدَمًا et قَدَمًا	46—55
8) Substantivum قَدَمًا	55—58

Comparativae linguarum Semiticarum investigationi duae res debent esse propositae, altera ut internam vocabulorum conformationem vocalium variatione expressam atque harum ipsarum vocalium naturam, altera ut servilium literarum, et suffixarum et praefixarum et infixarum, origines atque in vocibus excudendis usum inquirat legibusque astringat. Duas enim has linguae semiticae sequuntur vias et in radicibus suis materialibus ad primariarum vocum integrarum perfectarumque, sive verborum (رُحْمَاتَا) sive nominum, gradum evehendi et in his vocibus effectis ad secundarias notiones specialiores atque definitiores propagandis, ut hinc servatis consonantibus tanquam firmis solidisque corporum grammaticorum ossibus solas vocales permutent tanquam corporum colores atque vestimenta, illinc, sicut omnes linguae, elementis servilibus utantur. At in eo ab omnibus linguis differunt, primum, quod ipsis vocalibus per symbolicam quandam rationem, si quidem in certis syllabis positae cernuntur, certa significatio inest quae ad totius vocabuli notionem constituendam summum affert momentum; deinde, quod elementa servilia et vocabulorum formationi et formatarum flexioni inservientia quasi per totum vocabuli corpus migrare valent neque solum in fine sed etiam in principio atque in medio corpore vocis atque in tribus una simulque locis consistendi facultatem atque consuetudinem habeant. Ut unum exemplum afferam, per literam semivocalem jâ (ي) in lingua arabica diversissima et nominum et verborum schemata efformantur, cum non solum in fine appareat tanquam nominum relativorum (الْأَسْمَاءُ الْمُنْتَسِبَةُ) signum peculiare sed etiam in initio formarum nominalium earum quarum schema in tertia persona imperfecti cernitur (يَفْعَلُ etc.), nec non in mediis vocibus inseratur ut in قَيْصَلٌ „iudex, disceptator, qui

totam rem quamvis implicatissimam dissolvit“; ^{فَيْكِرُ} multum cogitans etc., pariter litera alif (أ) e. gr. ^{قُرْبَى} „vicinitas“ — in fine —, ^{إِطْمَآنَ} tranquillum esse in media voce —, ^{أَقْرَبُ} proximus in initio; atque hae literae serviles coniunctae in una eademque voce atque id quidem alia in alia syllaba usurpantur cf. varia vocabulorum schemata quae in una deliri hominis notione per stirpem ^{حَدَرَ} expressa occurrunt: ^{حَدْرَةٌ}, ^{حَدْرِيَّارٌ}, ^{حَيْدَارٌ}, ^{حَدَارٌ}, ap. Freyt. s. v. —

Qui igitur indagare vult quae sit notio unicuique schemati semitico propria, omnes eas formas inter se componere debet quae in principali vocis loco eandem habent notam characteristicam sive vocalem sive literam servilem. Ad vocalem quod attinet exemplum habeas unum hoc, quod vocalis *u* in prima syllaba formarum ^{فُعِلَ}, ^{فُعِيلٌ}, ^{فُعَالَةٌ}, ^{فُعُلٌ} exstans testimonio est satis gravi significationes quoque inter se radicatus esse cognatas harum quatuor formarum: quarum prima in adiectivis vitia aut corporis aut animi designantibus¹⁾, altera in substantivis omnis generis recisamenta significantibus²⁾, tertia in deminutivis, quarta tanquam usitatissima forma temporis in genere passivo perfecti occurrit: quas quatuor notiones inter se cohaerere nemo non videt; nam passiva forma ^{فُتِنَ}, ut de una hac per speciem a reliquis remotiore aliquid addam, cum significet „er ist gemordet worden“, trucidandi actione in aliquo obiecto tam plane ad finem perducta ut iam nil nisi actionis eventus, homo trucidatus, ante oculos sit, et ipsa praebet recisamenti vel similis rei ideam. — Quantum vero ad pluralium qui vocantur fractorum naturam dignoscendam conferat methodus Hamakeri viri clarissimi, qui in disquisitione sua ad hanc materiam pertinente (Orientalia edd. Juynboll etc. vol. I p. 1—63)

1) ut ^{نَوْمَةٌ} somniculosus.

2) ut ^{قُرَاصَةٌ} ramenta auri a ^{قَرَصَ} secare, radere.

viam a nobis indicatam est ingressus, suo in hac lucubratione loco sumus demonstraturi.

Nos igitur et ipsi in formis semiticis inter se secundum leges duas supra propositas comparandis versati brevi cognovimus quantum lucis in eam materiam offundatur e lingua Syriaca, quae quamvis pauciores formas linguam Arabicam conferenti ex antiqua copia palaeosemitica conservasse videatur, in singulis speciebus haud raro ipsam originem praebet e qua vel Arabicus usus profluxit. At quid nobis linguas Semiticas inter se conferentibus linguae Syriacae auctoritas, quamdiu multa eius linguae schemata atque ea vel maximi momenti in libris grammaticis perpaucis neque satis certis exemplis comprobata reperiuntur, de natura vero formarum et origine nil fere dictum est? Necessarium igitur mihi est visum eas formas, in quibus postea tanquam fundamento systema nostrum comparativum superstruere in animo habemus, largioribus testimoniis munire iisque non e Bibliorum versionibus petitis, ut etiamtum Hoffmannus assolebat, sed e libris profanis, quorum ipsa argumenta linguae indoli libere atque solute sese manifestandi locum dabant; id quod ne tum quidem superfluum fore spero cum Merxianae grammatices pars nomini Syriaco dicata lucem aspexerit.

A. Ad internam nominum conformationem.

I. Forma **فَعُولٌ**. Haec species Arabicae **فَعُولٌ** (e. gr. **قَبِيومٌ** constans) respondens in lingua Syrica vitiositatis cuiusdam vel penuriae sensum continet, at subtrara est, quare haec exempla: **كَبُولٌ** is qui pravo et perverso modo permutat, insipidus Cast.; **كَبُولٌ** verba foeda, obscoena Ferrar. 779; **كَبُولٌ** foeditas, obscoenitas verborum. — Similiter **كَبُولٌ**, non mere splendidus, ut arab. **بَاهِرٌ**, sed lucem praebens inter claritatem et caliginem intermediam, tenebricosus, itaque de luce auroram antecedente B. H. chron. 101, 5 a fin.; **كَبُولٌ** cursim Ferr. 137; **كَبُولٌ** hariolus, magus, incan-

tator; رَاوِعٌ^١ raucus; هَارِيُولٌ^١ hariolus, magus¹⁾; رَاوِعٌ^١ parvulus, infans; رَاوِعٌ^١ Cast. 800 Ferr. 569 avarus; رَاوِعٌ^١ multitudo animalculorum immundorum vel venenatorum Ferr. 171 („ein Mischmasch“); رَاوِعٌ^١ Ferr. 183 subflavus; رَاوِعٌ^١ Ferr. 388 piger, abominabilis; رَاوِعٌ^١ perturbatus Ferr. 441; رَاوِعٌ^١ asper F. 452; رَاوِعٌ^١ pustulosus F. 576; رَاوِعٌ^١ F. 619 mollis, infirmus; رَاوِعٌ^١ virga, surculus, sceptrum, baculus F. 630; رَاوِعٌ^١ imperitus, rudis F. 630; رَاوِعٌ^١ difficilis, asper F. 653; رَاوِعٌ^١ stolidus.

II. Forma فِدْلٌ eiusdem est mensurae quae in forma nominum actoris usitatissima فِدْلٌ cernitur, nisi quod in altera syllaba î vocalis exstat tenuior quam û, quam ipsam ob rem hic actoris notio non praevalet, etiamsi optime subintelligitur. Exempla rarissima: فِدْلٌ^١ tabernaculum ps. 104, ٥; carbassus tentorii Ferr. 224; فِدْلٌ^١ pl. فِدْلٌ^١ alabastrum, pyxis aromatica Matth. 26, 7; فِدْلٌ^١ fenestrae intrinsecus latae extrinsecus angustae Ferr. 657; فِدْلٌ^١ adamas Ferr. 669; فِدْلٌ^١ F. 908 placenta azyma; saepius legitur فِدْلٌ^١ paucis (sc. verbis, فِدْلٌ^١); فِدْلٌ^١ F. 153 pluvia vehemens, tempestas.

III. Schema illud deminutivis Arabicis legitimum فِعِيلٌ ne a Syriaca quidem dialecto abesse Nöldekus Or. et Occid. II, 176, id quod constat, duobus exemplis فِدْلٌ^١ hinnulus [Overb. 365, 21 cum فِدْلٌ^١ coniunctum] et فِدْلٌ^١ adolescens in medium prolatis demonstravit. At nonnulla restant exempla: فِدْلٌ^١ pignus

Singer

1) quod a فِدْلٌ^١ probe est distinguendum cf. B. H. opp. gramm. ed. Martin II, 98 comment. l. 6 a. fin. فِدْلٌ^١ فِدْلٌ^١ فِدْلٌ^١: فِدْلٌ^١ فِدْلٌ^١ فِدْلٌ^١ i. e. „فِدْلٌ^١ sunt doctores, at فِدْلٌ^١ fascinatores.“

B. H. chron. 43, 5 cf. notionem „dedit alicui partem opum suarum“ ap. Freyt. s. v. **هَمَّر**; etiam legatus, e. gr. pro hebr. **פִּיר** Jes. 18, 2; **يُؤَدِّعُ** excellens, insignis, solers Efr. carmm. Nisib. 41, 64 (ed. Bick.) cf. Barhebraei explicationem in Opp. gramm. ed. Martin t. II p. 97 l. 9 comment.: **يُؤَدِّعُ** **الْبَاهِر**. **يُؤَدِّعُ** est homo ingeniosus, **يُؤَدِّعُ** est congregatio atque turma, **يُؤَدِّعُ** est consummatio atque finis“. Inde **يُؤَدِّعُ** acumen ingenii. — **يُؤَدِّعُ** fucus purpureus ad inficiendas pelles inserviens Ferr. 276 cf. **يُؤَدِّعُ** lavit, abstersit F. 735. — **يُؤَدِّعُ** divitiae, opulentia F. 604. **يُؤَدِّعُ** limes agrorum, lapis terminalis (cf. **أَدْرَك** consequi, **يُؤَدِّعُ** via); **يُؤَدِّعُ** lucerna 1 chron. 28, 15; saepius in evangeliaro Hierosolymitano (ed. Comes Franc. Miniscalchi Erizzo Veron. 1861) occurrunt; **يُؤَدِّعُ** accipiter (etiam **يُؤَدِّعُ**; persicum **يُؤَدِّعُ** ab hac voce Semitica abest); **يُؤَدِّعُ** cubitum, mensura cubitalis, ulna; **يُؤَدِّعُ** panis, placenta; **يُؤَدِّعُ** turba, interpellatio; **يُؤَدِّعُ** splendores, radii e. gr. solis, ignis (cf. **يُؤَدِّعُ** nituit vultus).

IV. Formae arabicae **يُؤَدِّعُ**, qua omnium actionum recisamenta designantur, in ling. Syriaca proxime convenit **يُؤَدِّعُ**, at inflexa notione facta est nominum actionis abstractorum exemplar perpetuo effectum; at cognationis vinculum est ipsa abstractio, nam etiam abstrahere est recidendi genus. Omissis vulgaribus satis exemplis verborum trilaterorum — **يُؤَدِّعُ** pollutio, **يُؤَدِّعُ** obtrectatio etc. — plurilateris animum intendimus. **يُؤَدِّعُ** si in servitutis statu es Lag. anal. VIII, 7; **يُؤَدِّعُ** (Christus) non supportavit ne unam quidem transmutationem vel variationem divinam [i. e. in natura sua divina factam] Lag. anal. XXII, 12; Lag. anal. 137, 27 **يُؤَدِّعُ** sine ulla mutatione

atque discriminatione; **مَلَكًا** angelos
 patientia sua laetificavit atque obstupefecit Overb. 159, 18,
 Lag. anal. 144, 16; **كَيْفَ**
 si igne et inflammatione prorsus caret; **عَجَبًا** admiratio,
 stupor; **عَجَبًا** consternatio; **عَجَبًا** consumptio; **عَجَبًا** melos,
 psalmodia B. H. I p. 182 lin. 8 **عَجَبًا** volutatio 2 Petr. 22, 2;
عَجَبًا implicatio, concr. offendiculum arab. التَّعْرِيفُ;
 dissipatio; **عَجَبًا** iactantia, superbia ps. 10, 1; **عَجَبًا** negatio
 rei, τὸ μὴ εἶναι Ferr. 103; **عَجَبًا** conflagratio, ardor Ferr.
 374; **عَجَبًا** mensura, dimensio Ferr. 409; **عَجَبًا** conti-
 nentia religiosa Ferr. 410. —

B. Ad externam nominum formationem.

I. Litera servilis **هـ**.

1) **عَجَبًا**. Species nominum verbalium satis notabilis;
 est enim quoad significationem nomen actionis stirpis verbalis
 primae, at arctiore notione τὸ τὸν πράττοντα εἶναι instructum;
 in serie autem formarum derivatarum ad participium passivum
عَجَبًا se annectit. Literam autem **هـ** in extrema hac forma
 exstantem inter praecipua equidem habeo testimonia illius rei a
 Dietrichio in libro „Abhandlungen zur hebräischen Grammatik“
 anno 1846 tanquam primo omnium stabilitae, quod verbum atque
 nomen semiticum etiam in fundamento triliterali per consonantes
 serviles augendo atque amplificando unam atque eandem rationem
 sequuntur. Nam litera **هـ** in **عَجَبًا** sine vocali **ا** annexa
 conspicitur — contra cf. **عَجَبًا** vituperium —: quod formationis
 genus praeter hoc in solo verbo et quidem forma **عَجَبًا** pro
عَجَبًا arab. **عَجَبًا** pro **عَجَبًا** cernitur e. gr. **عَجَبًا** nudavit, alia,
 de quibus infra. Ergo ubi has formas verbales, id quod
 iustum est, nomina masculini generis habueris indeque tanquam
 de statu absoluto statum emphaticum in **هـ** deduxeris, formas
 accipies quales **عَجَبًا**, quae eadem est atque **عَجَبًا** sola

excepta vocalismi interni dispositione: at ubi formam illam stirpis kal in syriasmō rarissimam فَكَه arab. فَعَل , cuius unum exemplum grammatici habent مَفَه horruit, supposueris, deducto inde schemate illo quadrilatero oriatur مَفَهَب st. emph. مَفَهْب , atque ea quidem forma prorsus penitusque eandem praebet speciem quam forma nominalis فَكَهَل . Eam iam exemplis sumus illustraturi: $\text{قَدَّالٌ وَفُكَّالٌ. مَعْتَبِرٌ لَيْسَ بِمَعْتَبِرٍ}$ sermones fallaces testes 1) sunt calamitatum ei qui profert eos, cum [digito quasi] commonstrent perturbationem [proper. „das Gestörtsein“] et tribulationem Lag. anal. XVI, 18; ibid. XLI, 11 دَرَّوَهَل in coarctationibus i. e. rerum angustiis; XLIX, 15 $\text{مَدَّوَهَلٌ يُؤَسِّمُ قَبْ}$ مَدَّوَهَل , remotus a perturbatione. — Sach. Ined. Syr. (Lips. 1870) XVI, 6. 5 a fin. $\text{مَعْمَلٌ مَعْمَلٌ. مَعْمَلٌ مَعْمَلٌ}$ etenim si [opera occulta مَعْمَلٌ lin. 7 a fin.] revelarentur coram omnibus hominibus, oppressio et defraudatio e medio progredieretur; B. H. chron. 47, 10 $\text{مَلَّوَهَلٌ مَلَّوَهَلٌ}$ rediit e Cypro cum in fuga versaretur matris; ibid. 4 a fin. $\text{مَلَّوَهَلٌ مَلَّوَهَلٌ}$ post multam perturbationem [status reipublicae integri; concr. = post multas turbas atque tricas] Hyrcanus stabilitus est summus sacerdos; contra chron. 51, 1 $\text{مَلَّوَهَلٌ مَلَّوَهَلٌ}$ „cum Archelaus perverse egisset in exiliū protrusus est“ graecam habemus vocem $\text{ἐξορία: εἰς τὴν ἐξορίαν ἔπεσεν}$ 2). — B. H. chron 101, 5

1) forma masculina مَعْتَبِرٌ adaptata ad formam masculinam قَدَّالٌ .

2) accuratissima vocis punctatio exhibetur in Bar-Alii editione Hoffmanniana p. 27 مَعْمَلٌ مَعْمَلٌ ; Assemani vulgo habet مَعْمَلٌ مَعْمَلٌ cf. Agrelli supplem. lex. Syr. Castell. p. 14; inde denominativum

ܘܝܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܕܥܘܒܝܢܐ ܫܒܥ ܩܘܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ is qui a patre suo in vinculis tenebatur exiit e carcere pr. „aus dem Abgesperrtsein“. — Cur. spicil. Syr. pag. 35 ult. **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** „from these same, as by some unreasonable custom, it was brought to pass that the violence of falsehood be directed against us“. Cur.; B. H. schol. in ps. L ed. Schröter p. 17 lin. 2 **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** sedebas et exco-gitabas in fratrem tuum verba destructionis. — Land. anecd. tom. I p. 4 l. 12 **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** inerat in ea [sc. Nisibi, urbe circumsessa] magna animantium coarctatio per triginta dies; ibid. 5, 5 **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** persecutionem instauravit. — Overb. 210, 10; 213, 3 **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** ¹⁾ in contionibus hominum. Cur. Fest. letters 15, 7 **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** praevaricatio praeceptorum. — Lag. reliqu. 37, 23 **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ**. **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** [anathematizatus] est, recipiat in se excommunicationem tanquam merito excommunicatus. — **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** angustia, anxietas 2 Cor. 2, 4 (pesch.), ubi tradita est et in omnes editiones, etiam Schaafianam, recepta mira scriptio **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** atque etiam **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** cf. Payne Smith col. 276. At editores typo peregrino impresso deformaverunt formam Syriacam genuinam, cum exstet in l. Syriaca **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** angore animi affectus est, **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** violenter tractavit ²⁾, quae

verbum **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** quod B. A. l. c. explicat **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** „removet et abduxit; arab. relegatio“.

1) cf. Lag. reliqu. 39, 13 **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ**, eadem portio quae inter **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** et **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** cf. infr.

2) vocabulum Arabicum **ܘܫܘܥ ܩܪܝܢܘܨܐ** e fundamentali atque generaliore notione propius ad aliquem accedendi produxit notionem consue-

denominativa esse a voce graeca deducta vix quispiam dixerit. Vocabulum graecum satis expedito modo cum forma Syriaca comparandum non exstat; expectaveris enim *ἐνοσία*, at exstat solum *ἐνοσις* atque concutiendi vim ab urgendo satis remotam habet; de *ἀνία* vero prorsus absurdum est cogitare. Scribendi vitium hic adesse apparet quod ita inveteravit ut postea verbum probe semiticum אנס¹⁾ ex prava illa forma per denominationem exortum esse existimetur. — אנס¹⁾ compressio, coarctatio; אנס²⁾ suffocatio; אנס³⁾ investigatio, scrutatio; אנס⁴⁾ consumptio; אנס⁵⁾ alluvies, inundatio vastans; אנס⁶⁾ expulsio; אנס⁷⁾ perturbatio; אנס⁸⁾ calcatio, tritura; אנס⁹⁾ dispersio, disseminatio; אנס¹⁰⁾ confusio, permixtio; אנס¹¹⁾ profectio in longinquum facta; אנס¹²⁾ violentia, direptio; אנס¹³⁾ concubitus coniugalis; אנס¹⁴⁾ Ferr. 139 reditus, reversio; אנס¹⁵⁾ prohibitio; אנס¹⁶⁾ effossio; אנס¹⁷⁾ oppressio, defraudatio; אנס¹⁸⁾ expulsio; אנס¹⁹⁾ abnegatio, infidelitas; אנס²⁰⁾ apprehensio; אנס²¹⁾ patientia, toleratio; אנס²²⁾ propr. deseectio [cf. מִזְמָרָה falx vinitoria] = ascia Ferr. 423; אנס²³⁾ pectinatio, אנס²⁴⁾ destructio, eversio;

scendi, familiariter utendi; contra etiam chald. אנס (Dan. IV, 6 et saepius in commentariis targumim dictis) est urgere, cogere, vim afferre, etiam hebr. אנס Esth. I, 8. cf. nostra „Einem nahe stehen“ et „Einem zu nahe treten“.

1) cff. etiam formae rabbinicae אנס, אנס, אנס a Payne-Smithio col. 275 allatae. אנס¹⁾ tanquam vox Syriaca nequaquam dubia = אנס²⁾ significans coarctationem, oppressionem legitur in Joannis Telensis resolutionibus canonicis ap. Lamyum, De Syrorum fide in re eucharistica (Lovan. 1859) p. 68 l. 4: אנס³⁾ אנס⁴⁾ אנס⁵⁾ אנס⁶⁾ אנס⁷⁾ אנס⁸⁾ אנס⁹⁾ אנס¹⁰⁾ אנס¹¹⁾ אנס¹²⁾ אנס¹³⁾ אנס¹⁴⁾ אנס¹⁵⁾ אנס¹⁶⁾ אנס¹⁷⁾ אנס¹⁸⁾ אנס¹⁹⁾ אנס²⁰⁾ אנס²¹⁾ אנס²²⁾ אנס²³⁾ אנס²⁴⁾ „sive ex infectione Diaboli sive ex oppressione morbi conturbatur margarita illa, — ubi Lamy sane annotat אנס²⁵⁾ esse vocem graecam *ἐνοσις* ab *ἐνωθίω*, de quarum vocum discrepantia essentiali cf. etiam Passovius s. v. *ἐνοσις*.

رُدِيْتُ redivit; دَخَلْتُ defraudatio, afflictio; فَجَرْتُ segregatio, nomen poenae ecclesiasticae levioris quam مَدَّيْتُ
 καθαιρεσις remotio Lamy l. c. 227; مَحْدَمْتُ accusatio; مَزَقْتُ
 lapidatio (arab. العَفْرِيْتُ المَرْجُومُ diabolus dignus qui lapidibus
 occidatur, in libro Ibn-Arabschahi فَكَيْهَةُ الخَلَفَاءُ ed. Freyt.);
 مَزَعْتُ sensus, tumultus; مَرَكَمْتُ derelictio; مَرَسْتُ pressio
 oculorum defuncti Ferr. 537; مَرَّةً liberalitas; مَرَّةً
 aurificium.

2) Adiectiva denominativa in 2° desinentia, arabicis nominibus relativis, اَسْمَاءُ النِّسْبَةِ, convenientia.

اَلدِّينِ doctrine divina Lag. anal. X, 20; اَلْاَنْفُسِ
 اَلْقَلْبِ اَلْاَنْفُسِ اَلْقَلْبِ اَلْاَنْفُسِ a cibis animi
 tuum verbis divinis et corpus alimentis simplicibus sincerisque;
 اَلْاَنْفُسِ „der innere Mensch“ anal. XXII, 9; ibid. XXXI, 20
 اَلْاَنْفُسِ اَلْاَنْفُسِ confessio apostolica; ibid. 29
 اَلْاَنْفُسِ ii qui originem
 filii qui de patre descendit, dum versatur in fortuna humana ter-
 minis circumscripta, describunt; XXXII, 1. 2
 اَلْاَنْفُسِ اَلْاَنْفُسِ a cultu legalis; ibid. 9, 21
 اَلْاَنْفُسِ fides mundi redemptrix; 18
 اَلْاَنْفُسِ fidem sacerdotalem;
 ibid. XXXV, 4: اَلْاَنْفُسِ اَلْاَنْفُسِ اَلْاَنْفُسِ
 اَلْاَنْفُسِ اَلْاَنْفُسِ اَلْاَنْفُسِ
 unio naturae — ea quae est [unio] propria patri, tanquam

1) cf. etiam anal. Lagard. 88, 5 اَلْاَنْفُسِ اَلْاَنْفُسِ
 اَلْاَنْفُسِ ad communionem hominum vitae legalis elati. Land. anecd.
 I, 29, 11 a. fin. اَلْاَنْفُسِ اَلْاَنْفُسِ coniugium legitimum.

natura unius Dei atque patris; paterna vero [i. e. unio cum patre intercedens] filio, secundum eam rei conditionem quod Deus factus est Verbum; XXXV, 12 سُبُّدًا فُنْدًا بَدًا لَّا unitas essentialis cum patre intercedens; ibid. مَمَّا مَمَّا مَمَّا resuscitator [mortuorum] et personalis [i. e. per se subsistens, *αὐθυπόστατος*] et creator; anal. XLII, 30 مَمَّمَا fides apostolica et ecclesiastica; XIV, 19 مَمَّمَا مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا principales res intelligibiles; LXXXVI, 27 مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا cum homines dolosi, fraudatores Davidem essent calumniati; Land. anecd. I, 26, 8 a fin. مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا omnes honores regii; Cur. spicil. XXV, 13 مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا „Bacru the patrician of Edessa“ Cur., homo nobili patre natus; idem vocabulum docet Cur. p. 91 in syriaca versione theophaniae Eusebianae occurrere ubi legitur مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا nobiles, principes, domini, Lee: rulers; Jes. I, 22 pesch. مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا caupones tui aquas miscent; Land. II, 365, 17 مَمَّمَمَا ieiunium vespertinum; Overb. 212, 9 مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا non pernoctabat inter laicos sed in ecclesia aliqua sive in monasterio aliquo siquidem prope aberat; Overb. 12, 1 مَمَّمَمَا rex Magorum disciplinae addictus, ibid. 256, 26 مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا stella homines Magorum fidei addictos attulit, ut arcanum eius ab Hebraeis discerent; ibid. 354, 10 مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا sim e numero agrorum ignobilium et hibernorum; 414, 13 ¹⁾ مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا

1) cf. Dietrichii Specimina codd. Syr. (Marb. 1855. 4) 27, 11 مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا مَمَّمَمَا, qui per stadium vitae temporalis cucurrerunt.

pars ultima huius rerum gestarum descriptionis chronologicae i. e. temporum decursum sequentis; Overb. 5, 8 **سُرَابٌ مَّاؤَاتَا رَمٍ هُوَ الْخَلْدُ** semen serotinum; 418, 1 **رَوْدٌ لَمْعَةٌ** vestes Sericas regi texebat. **لِحْدَا حِدْمَا** signaculum virgineum Ferr. 190; **مَرْجَانِيَّةٌ** margariticus Ferr. 335; **سَعْبَانٌ** tubicen Ferr. 380; **نَهْمَانٌ** F. 839 vernus, a **نَهْفٌ** i. e. mensis Aprilis; **مَعْدَلِيَّةٌ** scholasticus F. 419; **مَهْنَانٌ** paganus, rusticus F. 559; **عَجْسَانٌ** laudabilis F. 632. **مَعْنَانٌ** Ferr. 659 pacator, tranquillus; **يَانَانٌ** ianitor F. 716; atque etiam **مَعْنَانٌ** Ferr. 755 pertinens ad annum superiorem; Sach. Ined. X, 12 **كَلَامٌ وَأَسْمَاءٌ مَعْدَمَةٌ وَنَهْمَانٌ هُوَ وَنَهْمَانٌ مَرَاوَا** **مَنْزِلٌ** verba quae sunt res contraria desideriis eius qui calumniam accipit; contra nudum **مَعْدَمَةٌ** ibid. 6 a fin.: **مَعْدَمَةٌ** apparet refractarius et contrarius sententiae Ptolemaei; Cur. spicil. XII, 3: **مَعْدَمَةٌ** **مَعْدَمَةٌ** contrarius est alter alteri. Land. anecd. I, 44, 10 **لَا يُؤَدُّ نَهْمَانٌ لِحْدَا وَنَهْمَانٌ لَمْعَةٌ** non concedit lex homini ut interficiat latronem, a **ληστής**; ibid. I, 43, 21 **لَمْعَةٌ سَلَا حَبْمَا** quanam sit vis permutativa [abändernd, aufhebend, cf. Geiger in ZDMG. XVII p. 755] ea quae **ἐκατοστόν** vocatur quaeritur; ibid. I, 2, 5 **مَعْدَمَةٌ** **مَعْدَمَةٌ** **مَعْدَمَةٌ** concilium episcoporum oecumenicum convocavit; ibid. 5, 5 a fin. **مَعْدَمَةٌ** **مَعْدَمَةٌ** a latere septentrionali oppidorum Kaukēbae et Ktesiphontis; II, 290, 4 **لَا هُوَ مَعْدَمَةٌ** **لَا هُوَ** **لَا هُوَ** non solum in monachos (etym.: coenobitas) monachasque etc.; 290, 13 **مَعْدَمَةٌ** **مَعْدَمَةٌ** et occidentales et orientales; Cur.

Festal letters of Athan. 13, 4 a fin. تَابَا فِيسَا tuba festa; ibid. 14, 11 a fin. 1) كُلُّ شَيْءٍ صَارَ كَمَا كَانَ cum unicuique praestantiores sint res domesticae; Lag. anal. 147, 13 صَوَّبُوا dexteritas concordiae urbanae; B. H. chron. 522, 8 a fin. سَبَّحَ سَبُّ مَعْنَا سَبُّ escendit enim unius modii frumentorum pretium in centum et viginti (nummos) Regios, „Sultane“, de monetis impressis; ἀναγκαῖος Ferr., στυλιτης, forma probe Syriaca pro persica sane usitatioe; سَبَّحَ; سَبَّحَ litigiosus Jos. ‘Aḫūr. gramm. Syr. 554 ult.; سَبَّحَ marinus, maritimus; سَبَّحَ australis; سَبَّحَ angelicus; سَبَّحَ solitarius; tum latiore sensu omnis monachus Lamy l. c. 153 ann. 3; ibid. 258, 18 سَبَّحَ سَبَّحَ سَبَّحَ quicquid perpetratur sive ad dextram [i. e. bonam] partem pertinens sive ad sinistram 2), sive boni quid sive mali; سَبَّحَ vigesimus atque ita in omnibus numeralibus ordinalibus quae dicuntur; B. H. carmm. ed. Lengerke partic. III p. 51. 8 سَبَّحَ سَبَّحَ سَبَّحَ altitudo [solis per zodiacum incedentis] est aries primogenitus; ibid. 6 l. 2 سَبَّحَ gentilibus afferens felicitates; Cur. hist. of the martyrs of Palest. by Euseb. XI, 7 سَبَّحَ سَبَّحَ. سَبَّحَ „it was customary for impious and barbarous

1) cf. B. H. chron. 520, 12 سَبَّحَ سَبَّحَ سَبَّحَ cum filiis suis et domesticis.

2) in lingua Syrorum ecclesiastica e. gr. apud Efraemum, Isaacum Antiochenum etc. tritissima fit regni divini a daemoniaco distinctio per terminos ut ita dicam technicos سَبَّحَ et سَبَّحَ, سَبَّحَ, latus dextrum et latus sinistrum.

spectacles to take place in the stadium.“ — Huc etiam pertinent numeri ordinales, id quod supra commemoravimus; recurramus eo iam, ut exemplis allatis horum vocabulorum usum syntacticum declarem. — Leg. reliquiae juris eccles. XX, 7

„doppelsinnig, doppelzünftig“; ibid. V, 10

infantes quadrupedes; B. H. chronic. prooem. historia tripartita; Cur. spicil. IX, 7

from the influence of those stars which are called the seven, die Sieben, accuratius: septenariae, id quod Landius anecd. I, 170 annot. proponit; nomini numerali hic non restrictior illa vis ordinalis inest sed generaliore sensu est „die Siebenzahl repräsentirend“, de iis stellis, quarum coniunctarum numerus septenarius constans est et solennis; similiter Land. t. II prolegg. p. 13 l. 8

vapor fumo similis — uvido halitui similis Lag. anal. 141, 17; cf. in ead. pag. lin. 23

est autem nebula vapor quidam per exhalationem ex aqua oriundus. — Jesuita e. gr. in titulo nomenclatoris Ferrariani: Joannes Baptista Ferrarius a S. J. =

aerius Ferr. 1; artificialis; Ferr. 12

gutturalis; fluxus muliebris Ferr. 119; essentialis, substantialis Ferr.;

aeternus; popularis; barbatus; gentilis, ethnicus — — sed sit iam huic enumerationi modus: quam fecisse, quamvis legentem ne taedio affecerim vereor, haud

1) vapor, exhalatio; inde in eadem linea verbum denominativum evaporatur a substantiis humidis.

poeniteat, cum maximopere mea intersit demonstrare quam late huius formationis usus pertineat, ita ut nulla orationis pars eam induere non possit: quam methodum tanquam unam omnium ad persuadendum aptissimam ne in sequentibus quidem disputationis partibus derelicturi sumus.

Ceterum apposita insuper terminatione قَوْلٌ ûîâ ex omnibus his adiectivis abstracta substantiva efficiuntur e. gr. مَدَامَةٌ aeternitas; قَرَابَةٌ pr. domesticatio i. e. cognatio ¹⁾; قَرِينَةٌ intercessio; قَدْرٌ quantitas, magnitudo e. gr. B. H. chron. 523, 2 قَدْرٌ brevi praeditus statura; قَدْرٌ legalitas; قَدْرٌ *àvouita*; قَدْرٌ numerus vicenarius; قَدْرٌ *τὸ μὴ εἶναι τι*, negatio rei Ferr. 255; قَدْرٌ „doppelzüngigkeit“; قَدْرٌ peregrinatio.

3) Adverbia in قَوْلٌ exeuntia ab adiectivis derivata, cum quoad formam sint status feminini generis constructus, statum illum grammaticum ab Arabibus المفعول المطلق i. e. obiectum absolutum dictum repraesentant. e. gr. Lag. anal. 4, 7. 8 $\text{لَا يَلْحَقُ مَدَامَةٌ مَدَامَةً حَقًّا. نَأْتِيَنَّكَ حَقٌّ وَبُرْجَانٌ وَتَعَدُّ قَتْلُكَ}$ „noli unquam in homine fraudem exercere, maxime in eo qui abs te consilium sibi dari cupit“ — propr. „at tanquam per praecipuam deceptionem noli decipere eum qui etc.“, „aber als durch die vornehmste Täuschung täusche nicht“, quasi scriptum exstaret: ... قَوْلٌ arab.

$\text{لَا تَخْلَعُ مَرَّةً لِانْسَانٍ [وَلَا تَخْلَعُ] خِدَاعًا أَغْلَظَ لِمَنْ يَشَاءُ أَنْ يَشَاوَرَكَ.}$

— Eodem modo explicanda sunt exempla in hoc loco analektorum Lagardianorum IV, 22—24. $\text{لَا يَلْحَقُ مَدَامَةٌ مَدَامَةً حَقًّا. نَأْتِيَنَّكَ حَقٌّ وَبُرْجَانٌ وَتَعَدُّ قَتْلُكَ}$ „neque enim fieri potest ut quis strenua ratione vitam agat, cum recte non credat; neque ut quis firmiter

1) ceterum usitatissimus apud grammaticos Syros terminus technicus quo haec ipsa formatio in قَوْلٌ notatur.

credat, nisi siquidem egregio modo vitam egit.“ — ibid.
 VIII, 22 وَهُوَ خَيْرٌ مِّنْهُمَا لَاسْتَيْتَ لَهُمَا eximia ratione praestat ceteris;
لَا تَعْتَصِبُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِثْمًا non vales tu fortiter viam
 iustitiae persequi anal. IX, 12; ibid. XXXII, 20 فِي الْآدَمِ
مِنْ نَفْسِهِ لَقِيَ الْوَيْلَ مِنْهَا وَتَوَلَّى وَكَانَ مِنَ الْغَافِلِينَ a divina
 natura remouent corpus quod adolescit et patitur tanquam in
 solitaria conditione positum; adverbium hic est formatum a
 phrasi composita [جَارٌ وَمَسَاجِرٌ] arab. i. e. praepositio cum
 nomine ab ea recto] وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ; propr. in solitudine, alias
 XXXV, 3 النَّارُ سُبْحَانَ اللَّهِ حَسْبَهُ اللَّهُ natura
 divina, per suam essentiam una, sub trinitatis specie sese
 manifestat; XXXVI, 3 إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ
 sicut est pater quod et principis وَاللَّهُ et genitoris وَاللَّهُ partes
 sustinet [arab. quasi كُونًا رَبِّبِيًّا وَوَالِدِيًّا]; XXXVIII, 2
وَاللَّهُ فِيهَا رَبٌّ مَّرْئُومٌ essentialiter, in
 natura neque vero in societate inita; ibid. 9 وَاللَّهُ
مَرْئُومٌ domini caput est pater qui aeterna genera-
 tione eum generavit; XXIX, 5 لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ
وَلَا حِطٌّ moderatur affectibus carnalibus modo divino neque
 peccatorio i. e. per indolem Dei non peccatoris; XLII, 6
وَاللَّهُ sua cuique homini ratione
 singulari pro ipsius arbitrio attribuit; XLIII, 6 وَاللَّهُ
مُرْتَبِّئُكُمْ cum tu quaestiones ratione
 urgente et apta nobis proponas; XLIV, 4 وَاللَّهُ
مُرْتَبِّئُكُمْ vox divisionis nominum contrario
 modo in nos incidit; anal. XLVII, 4 وَاللَّهُ
مُرْتَبِّئُكُمْ si pati nequit Deus, cui
 sententiae et ipse ego ratione bene composita calculum

adiei. — anal. XCV, 1 **וְהוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** quis ille qui iudaica institutione usus est. — Sach. Ined. I, 7 **לֹא מִיִּלְלָהּ** multa praeterimus temere; ibid. XVI, 11 **לֹא יִבְרַח לְפָנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ** ad criminationem temere aggreditur. — B. H. chron. 47, 7 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** imperium Graecorum per Syriam atque Asiam prorsus, omnino cessavit. — ibid. 50, 4 a fin. **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** cum annum nativitatis domini nostri modo discrepante constituerent rerum scriptores. — Lag. reliqu. V, 20 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** ἐναντιούμενοι πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ εὐαγγελίου; VI, 3 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** πᾶσαι αἱ πράξεις αἱ ἐναντιάζομεναι πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆς ζωῆς; X, 5 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** τοὺς νεωστὶ κατηχηθέντας; XII, 8 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** εἴτις βραδέως ἔλθοι εἰς τὴν λειτουργίαν; B. H. scholia in ps. VIII ed. Schröter p. 11 lin. 10 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** singulariter-pluraliter; Land. anecd. I, 26, 17 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** una simulque deliberationem inierunt et ad Sarkônem, totius regionis Malabaricae regem, intrarunt. — Land. anecd. I, 2, 17 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** postea ex hoc mundo decessit sicut homo sanctus decedere solet; quoad sensum i. q. **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** cf. IV, 1 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** „decessit honoribus ornatus“ et id quod proxime sequitur lin. 2 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי**. — Overb. 24, 15 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי** qui adolescentuli instar amore inebriatur; Lag. anal. 139, 1 **וְהָיָה מַלְכוּתָא דְבַרְשִׁימֵי וְהָיָה מַלְכוּתָא דְאַשּׁוּרֵי**

quinque elementa sita in quinque regionibus quarum altera alteri sphaerarum modo inclusa est; ibid. 144, 22 صَعْرًا لِحَصْرَةِ: قَدْ رَجَحَ رَجَحًا وَفَسَّرَتْ دُرَاةً قَدْرًا. هَفَا سَلًا. „ut strictim atque presse pronuntiem, omnes res eae e quarum numero aliquot per aerem conspiciuntur pro nostra earum contemplatione constituuntur, ad instar arcus et sceptri quod vocatur“; praeterea cff. مَعْرَاةٌ „in person“ B. H. chron. 519 penult, اَثْلَتِيَّةٌ athletice; رَعْرَعَةٌ retrorsum; نَعْرَانٌ necessario; مَعْرَاةٌ Ferr. 835 identidem, cf. ibid. مَعْرَاةٌ identitas; مَعْرَاةٌ t. t. philos. actualiter, re ipsa; رَعْرَعَةٌ voluntarie, sponte, ultro Ferr. 525; مَعْرَاةٌ Ferr. 628 mutuo; t. t. improprie, metaphoricè.

In eadem categoria syntactica referenda exstant etiam pauca exempla in مَعْرَاةٌ, pauca in simplicem exitum لَعْرَاةٌ; ex illo genere اِسْتَعْرَابٌ iterum, zum zweiten male e. gr. B. H. in proemio horrei mysteriorum ap. Bernsteinium, De Charklensi novi testamenti transl. syr. (ed. II Vratisl. 1854) اِسْتَعْرَابٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ postea limatiore ratione e lingua Graeca in Syriacam translata est iterum in Mabbûg oppido; — ex hoc مَعْرَاةٌ e. gr. Cur. Martyrs V, 2 مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ مَعْرَاةٌ = مَعْرَاةٌ = مَعْرَاةٌ postremo etc.

4) Saepius substantiva in مَعْرَاةٌ îtha occurunt, quorum terminatio sensui vocis simplicis, cui accessit, nil fere addit; at singularia reperiuntur exempla, in quibus etiam nunc distinctior quaedam vis illius adiaphori prominet, quam originalem primitivamque fuisse universa linguarum natura cogit ut existimemus. Sunt autem substantiva haec aut nomina unitatis اِسْمَاءُ الْوَحْدَةِ aut massae aut instrumenti aut deminu-

tiva. Hic pro huius commentationis proposito nil nisi quam plurima exempla a nobis reperta sumus prolaturi.

ⲓⲛⲟⲩ Ferr. 13 prudentia, sagacitas cf. ⲓⲛⲟⲩ mens; ⲓⲛⲟⲩ cervical, pulvinus [ita punctatum ap. B. H. gramm. opp. ed. Mart. II, 232 l. ult.] plur. ⲓⲛⲟⲩⲓ; vocabulum e voce ⲓⲛⲟⲩ cervical chald. ⲛⲟⲩ, arab. ⲛⲟⲩ exortum esse apparet, ita ut praepositio ⲓ plerumque cum ⲓⲛⲟⲩ coniuncta in primae radicalis literae gradum evecta arcto vinculo cum voce primitiva consocietur, ut non minus indissolubilis sit unio quam literae *m* in voce hebr. ⲙⲓⲛⲟⲩ (c. suff. tert. pers. ⲙⲓⲛⲟⲩ sens. loc. „ihm zu häupten“) ¹⁾, vocabulum ita natum literam jûd in fine tanquam nominis unitatis signum (arab. *t*) accepit, id quod eo comprobatur quod ⲓⲛⲟⲩ praecipua atque una singularis numeri est forma, cum ⲓⲛⲟⲩ in sing. non exstet cf. Payne-Smith. col. 293 supr. — Connexus notionum arctissimus inter duas voces ⲓⲛⲟⲩ et ⲓⲛⲟⲩ intercedens alteri originem ab altera diversam tribui vetat; itaque noluerim ⲓⲛⲟⲩ ad ⲓⲛⲟⲩ = arab. ⲛⲟⲩ „expandit“ referre cum Smithio. ⲓⲛⲟⲩ autem eandem habet radicem quam hebr. ⲛⲟⲩ fundamentum, sc. ⲛⲟ, e qua stirps syriaca per praepositum ⲛ, hebraica per ⲛ orta est, ad quam etiam ⲛⲟⲩ fulcire cum *n* interposito est referendum. — ⲓⲛⲟⲩ vel ⲓⲛⲟⲩ malleus ad comminuendos lapides factus Ferr. 737; contra nullo augmento instructa est vox qua plerumque ea notio designatur ⲓⲛⲟⲩ

1) forma igitur intermedia est ⲓⲛⲟⲩ; lit. âlaf excidit sicut in ⲓⲛⲟⲩ retro, post pro ⲓⲛⲟⲩ cf. ⲓⲛⲟⲩ genes. 9, 23 pesch. retrorsum et ⲓⲛⲟⲩ Joann. 18, 6 et in ⲓⲛⲟⲩ [pro ⲓⲛⲟⲩ] praepositione illa tritissima „a tergo, post“, etiam adverbialiter usurpata e. gr. ⲓⲛⲟⲩ Ferr. 247.

malleus; **سَعْتَان** plur. **سَعْتَان** coena Lamy 257, 8 1); B. H. gramm. I, 89, 9; Lag. anal. 64, 14; **حَدْرَسَان** scintilla 2); **سَعْرَسَان** scabies, impetigo; **سَعْرَسَان** vitrum; **سَعْرَسَان** coccum; pl. **سَعْرَسَان** purpurea, coccina, B. H. opp. gramm. ed. Mart. tom. II vers. 1090 a; **سَعْرَسَان** exod. 30, 34 pes. galbanum, styrax; **سَعْرَسَان** Ferr. 170 propr. reptatio = **سَعْرَسَان**, a **سَعْر** irrepsit Euseb. theoph. I, 8; pa'el ibid. I, 5; significat gangraenam, cancerem; **سَعْرَسَان** verriculum, scopae, a **سَعْر** scopis mundavit, verit; **سَعْرَسَان** narcissus, herbstzeitlose cf. hebr. **סַבְּבָר** sine aff.; **סַבְּבָר** tabellula Cast. 336 e Sev. lib. rituum 133; **סַבְּבָר** favus „honigscheibe“ cf. hebr. **כַּבֵּר** „kreis, rundung“ Afraem. carmm. Nisib. 39, 210; **סַבְּבָר** et **סַבְּבָר** [hoc. Afr. carm. Nisib. 71, 62] pl. **סַבְּבָר** muli Sach. Inedita 18, 6; **סַבְּבָר** paropsis parva cf. **סַבְּבָר** pelvis, paropsis Jos. 'Aḳûr. gramm. Syr. pag. 112; **סַבְּבָר** (fem.) hirundo B. H. gramm. metr. ed. Berth. I, 65; **סַבְּבָר** Ferr. 572 crusta corporis caduca; impetigo; elephantiasis cf. **סַבְּבָר** quod decorticari potest, squama, cortex; **סַבְּבָר** decorticavit, spoliavit Cur. spicil. 28, 19; **סַבְּבָר** olla, Cast. 918; **סַבְּבָר** tinea Ferr. 84 **סַבְּבָר**

1) cf. Lag. anal. LXIV, 14 **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** crebro ad convivia advocabatur; cf. verb. denominativum **סַבְּבָר** coenavit Ferr. 19.

2) e. gr. B. H. carmm. IV, 6, 2 **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** ecce ego video in mente latentem scintillam quae etiam sine ulla arte evasura est flamma; pluralis legitur in B. H. in Jesaiam scholiis ed. Tullberg III ult. — IV supr. **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** **סַבְּבָר** i. e. 'סַבְּבָר' sunt scintillae (Land. II, 299, 16) e lucerna prodeuntes.

مَدَقَّةٌ Ferr. 160 zodiacus pr. circuitus signorum coelestium;
 فَاصِيَا fascia, instita evang. Joann. 11, 44 = graec. κείρια;
 Ferr. 505; Nov. 205; فَبَضْبٌ Ferr. 515 nodulus vestiarius;
 مَوْجِدٌ velum navis, nec non simplex مَوْجِدٌ eadem signif.
 Ferr. 556; جَمْعٌ schedula F. 596; مَدَّةٌ massa
 flammae, non una flamma, ut vulgo vertitur cf. Lag. reliqu.
 VIII, 9; مَدَّةٌ حَبٌّ حَبٌّ graece μάχαιρα και φλόξ
 (collect.) ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ; Land. anecd. II, 299, 6 a fin.
 لُغْمٌ وَّعَدَّةٌ وَّسَلْمٌ وَّسَلْمٌ وَّسَلْمٌ وَّسَلْمٌ وَّسَلْمٌ وَّسَلْمٌ وَّسَلْمٌ
 linguae ex massa ignea factae, ubi massam significari evidentissime
 apparet e plurali لُغْمٌ cum singulari وَّعَدَّةٌ consociato;
 eodem sensu in lin. prox. [5 a fin.] مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ
 مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ de sole pluviae instar massa quaedam flammea
 delabebatur; Lamy l. c. 20, 11 مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ
 flammeam forcipemprehendit; B. H. carmm. ed. Lengerke
 part. II p. 12 lin. 11 مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ
 vitrum quod et ipsum flamma liquefacit. — مَوْجِدٌ umbra,
 forma collatis ceteris dialectis Semiticis — arab. ظِلٌّ hebr.
 يَدٌ — satis aucta: B. H. carmm. III, 7, 3 a fin. مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ
 مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ
 propter venustatem corporis tui totam noctem oculus pervigilat, cum
 nocte conspiciat umbram tuam tanquam meridiei tempore;
 Land. anecd. I, 35, 6 مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ
 مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ possitne mulier postquam viro nupserit doti
 suae aliquid addere quaeritur; ibid. 36, 5 مَوْجِدٌ مَوْجِدٌ
 [مَوْجِدٌ] لا مَوْجِدٌ non habet potestatem haeres consti-
 tuendi in dotem suam; atque ita iterum iterumque pro rei
 tractatae natura — agitur de legibus secularibus — in eodem
 tomo pp. 30—39; alia testimonia Afr. Opp. II 332 E., B. H.

chron. 43, 9. **قَبْمٌ** tabula Land. anecd. I prolegg. p. 38
قَبْمٌ **بِقَبْمٍ** **بِقَبْمٍ** **بِقَبْمٍ** tabula narrationes
continens rerum per orbem terrarum factarum; est vox graeca
πινάξ per terminationem, de qua agimus, *îṭâ* syriazata, apud
historicos creberrima de scriptis collectaneis in unum corpus
coniunctis atque ita quasi in tabula delineatis. — **مَحْضٌ**
horror, „schauer“ propr. cutis contractio cf. Bernst. lexidion
s. v.: Overb. 142, 17 **مَحْضٌ** **مَحْضٌ** **مَحْضٌ** **مَحْضٌ**
cum ea quae feci commemorassem horror me invasit; Overb.
161, 22 **مَحْضٌ** **مَحْضٌ** **مَحْضٌ** **مَحْضٌ** **مَحْضٌ**
persecutione ad instar Pauli facta pressus erat initio; at funi-
culo vocis caelestis attractus est ut ingressus iugo crucis sese
subiungeret cum adoraret. **مَحْضٌ** ad formam *śaf* el verbi
مَحْضٌ redit = arab. **بَغ**, III ap. Freyt. ligavit, constrinxit
aliquem, **بَغ**, laqueus; substantivum nostrum syriacum ap.
Cast. e Ferrar. p. 681 est etiam foramen interulae cui
funiculus inseritur, ita ut hic terminatio *îṭâ* notioni pri-
mariae id afferat quod ceteroquin per *m* praefixum exprimi
solet, quasi = **بَغ**. Cast. p. 321 scriptum exstat vocabulum
nihili **مَحْضٌ** cui eadem prorsus verba ascripta sunt quae
voci **مَحْضٌ** p. 938; nullo igitur dubio **م** per scribendi
vitium irrepsit pro **م**.

In voce **مَحْضٌ** vidimus terminatione allatum esse
sensem locativum; inde haud mirandum, quod in ipsis nomi-
nibus locum aut simile quid designantibus, dico in substantivis
a litera *m* ordiantibus, crebrior est eius usus. **مَحْضٌ** pl.
مَحْضٌ locus lubricus ps. 35, 6; Jer. 23, 12 a **مَحْضٌ** lapsus
est, peccavit; **مَحْضٌ** flabellum quo ventilatio fit B. H.
gr. m. ed. Berth. I, 293; Afr. carmm. Nisib. 54, 20; cf. Lag.

anal. 143, 28 **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**.
وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ „ventus qui e fissura vel
rima terrae usque ad profundum dehiscente evehitur **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**
vocatur: hic sensus localis iamiam ad simplicem actionem
vergit indicandam, eaque in plurimis id genus vocibus sola
relicta est e. gr. Cur. martyrs 9, 4 **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**
وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ iussu praetoris atque
iudicis in carcere strangulationem ei attulerunt, nisi cum
Curetonio „the strangling instrument“ intelligere mavis;
وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ sibilus Jer. 51, 37, at etiam instrumentum signi-
ficat sibilandi, fistulam musicam Dan. 3, 5. 10 B. H. gramm.
ed. Mart. II 117 l. 7; **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** gutta Ferr. 274; **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**
baptisterium, „taufstein, — becken“, at multo saepius actio
baptizandi, baptismus e. gr. Lag. anal. XXXIII, 26 **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**
وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ sancto baptismo contumeliam affert. Forma **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**,
quae omnibus his exemplis meram actionem exprimentibus
subest, non locali sensu accipienda est sed id existimandum
quod Arabum grammatici **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** i. e. infinitivum per
m formatum appellant.

Ceterum multa exstant nomina pluralia in **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** exeuntia
quorum singularia aut minime aut rarius sunt in usu linguae
quotidiano; id quod ad naturam originalem formarum in *i-t*
perquirendam quantum conferat infra demonstrabitur. e. gr.
وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ tumores cutis Cast. p. 109; **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** gurgites
aquarum ibid. p. 100; **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** germina, virgulta, rami;
وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ latebrae, cum in singulari **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** dicatur; **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**
testae, lagenae, urnae ad sing. **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**; **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** Ferr. 780
herbae ex oxalidis genere, bitterkräuter cf. **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** fermentum
F. 872, **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** fermentatum; etiam **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ** acer e. gr. **وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ**
وَهُوَ يَوْمَ يَوْمِ لَمَّا لَمْ يَكُنْ فَفَمَّا زَادَ, quod a B. H. tom. II pag. 94 comment. lin. 6 expli-

catur كَيْسٍ رَائِبٍ i. e. lac coagulatum, crassum; Lag. anal.

138, 9 وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ venti atque procellarum tur-
bines; B. H. schol. in Jes. ed. Tullb. 4 l. antepenult.
وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ tunicae pertingentes usque ad
talos; وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ phantasmata e. gr. Lag. anal. 94, 5 وَتَنْتَابُ
وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ de oculis
eorum qui eum persequabantur, cum phantasmata iis infligeret;
B. H. carmm. ed. Leng. II p. 11 وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ
وَتَنْتَابُ oculus ludibria patitur et continuo perstringitur;
Lag. reliqu. XXXI, 6 وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ
sufficiant ei τὰ ὀψώνια — vocabulum e graeca lingua desum-
ptum et syriaca terminatione instructum; idem Cur. corpus
Ignat. 12, 6 وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ
graec. ἀφ' οὗ καὶ τὰ ὀψώνια κομιζέσθαι; Lag. anal. 138, 4
وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ [radii per coelum
conspicui] ii, qui vocantur lanceae et urcei et cometae; est
syriaca versio loci Aristotelei 392 B. 4 auctore Lag. Ge-
sammelte Abhh. 65, 29. Quid sit وَتَنْتَابُ clarius elucet e
loco anal. 145, 11 = Arist. 395 B. 12 وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ
وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ. وَتَنْتَابُ وَتَنْتَابُ (agitur ibi quoque de rebus coe-
lestibus) „quemadmodum ii qui vocantur faces et jacula et
urcei et lagenae, cum nuncupatio talis qualis haec a simi-
litudine harum ipsarum rerum desumpta sit“; — nam cum
وَتَنْتَابُ sine dubio sit urceus, e. gr. Overb. 144, 23 وَتَنْتَابُ
وَتَنْتَابُ non conspexistis vinum in urceo, ergo وَتَنْتَابُ
simile aliquod vas erit, secund. etymol. profundum atque

1) ad etymon cf. arab. سَرَج equum exornavit, mentitus est;
سَرَج pulchra facie praeditus est ap. Freyt.

..... in Syria and in Edessa men used to cut off their foreskins [accuratius: virility] to Tharatha¹⁾; but when Abgar the king was converted to christianity, he commanded that every one that cut off his foreskin should have his hand cut off.“ — Lag. anal. XLIV, 3 *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* simplicitas et incorporealitas natura ei inest; *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* sexus virilis, *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* sexus muliebris anal. XLIV, 17. — Lag. rel. III, 15

ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ. *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ*. „signa temporis ultimi et omnes actiones quae per hoc tempus iis accidunt qui in hoc mundo habitant.“

— ibid. VI, 1 *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* *κλοπαί, πλεονεξίαι, μέθαι, άσωτία.* — B. H. carmm. III p. 4 l. 4

a fin. *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* etiam artificia ignis ille constituit modo mirabili. — Cur. spicil. XXXIV, 6 *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* post hunc Maximinus episcopatum ecclesiae Antiochenae accepit. —

ibid. XXXV, 8 *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* cum tu conserves hanc philosophiam quae augetur una cum regno vestro ab Augusto initium habente. — XXXVIII, 6 *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ*

ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ „i have investigated the whole of your wisdom of poetry and rhetoric and philosophy; XLIII, 9 *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* *ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ* haec omnia ad doctrinam graecismi pertinentia reperi una cum nativitate vitae naufragio submersa; similiter formatus est terminus patribus ecclesiae Syris propemodum

ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ

1) Venus Syriaca, in lingua himjarica ܘܠܗܘܢ, assyriaca Istar, apud Graecos Atargatis, cf. Schrader, Höllenfahrt der Istar (Jena 1874) p. 24.

technicus artis magicae, **ܕܕܒܥܐ** i. e. chaldaismus e. gr. Land. anecd. I, 70, 7 **ܕܕܒܥܐܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** infatuat mentem stultorum ars Chaldaica, proxime antecedentibus verbis **ܕܩܘܨܐ** laetificat stolidorum animum hariolatio. — B. H. schol. in ps. VIII etc. ed. Schroeter pag. 10 l. 5 **ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** quod significat essentiam aeternam; Land. I, 45, 14 **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** homo in ordine militari merens; ibid. 46, 3 et 2 a fin. **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** potest ab ancillae ordine deficere et ad liberae matronae conditionem redire; ibid. ult. **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** libertas eius pessumvit permanetque ancilla; ibid. I, 48, 4 a fin. **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** si quis cum altero fraternitatem contrahere vult ut quasi fratres sint; ibid. 65, 14
 ..... **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ**
 „doceas eum artem ludiarum eique gladium atque cultrum in manum des; 6 a fin. **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ**
 quoniam hae duae res furatrinam docent. — Land. I, 70, 10 **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** dexteritas a miseria liberat; ibid. 11 **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** odiosa est loquacitas; **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** fortitudo, animus ad pugnandum audax et imperterritus B. H. chron. 242, 16, derivatum ab **ܩܘܨܐ** Ferr. 765 i. e. graecum *ἀθλήτης* cf. Geiger in DMZ. XVII p. 761; quae vox graeca plerumque quidem apud Syros scribitur **ܩܘܨܐ**, quae scriptio physiologicae rationi consonantium graecarum prorsus convenit, at litera *θ* ab initio vocis pronunciata per negligentius quoddam proferendi genus literam *τ* sequentem sibi videtur aequasse ut pronunciaretur secundum itacismum *atlītis* quod corrumpebatur in *atlisīs*, syriazatum *atlisā*; ceterum graecum *ἀθλος* scribitur **ܩܘܨܐ** Lag. anal. 169, 5 **ܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ ܕܩܘܨܐ** de pugnis Herculis et facinoribus Thesei. —

Overb. 42, 1. 2. לְהַחֲסֵהוּ וְחָלָא לְבִּיחָא לְמַן אֲשֶׁמְכָא חֲבִיבָא .
רֵפֶרְתָּ עֵרְגָא 1) וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא אֲחִיעָזָר וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא
 imperitia nostra limes esse constituta scientiae nostrae, et
 conversa est ruditas nostra coercens impetum protervitatis
 nostrae. — ibid. 161, 23/24 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא . אֲבָּי וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא
וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא e iudaismo ad veritatem
 suam eripuit, sicut etiam Rabulam e paganismo ad
 christianismum. — ibid. 414, 15 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא
וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא rationem secuti ipsa rei
 natura datam primum ipsum exordium ab initiis aposto-
 licis capimus; 418, 12 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא commisit mihi pa-
 storis munus. — Cur. anc. docum. 96, 8 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא
וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא fractum erat altum cornu idololatriae. — Lag.
 anal. 147, 21 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא ars pictoris; 22 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא ars musici;
 24 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא ars grammatici. ibid. p. 184 [נְעָרָא] וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא
וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא nonne mulieres coguntur 2) [in in-
 fantulorum educatione] ut balbutiant et naturam puerilem
 imitentur? — Lag. reliqu. 38, 17 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא ne quis audeat iure sa-
 cerdotalis auctoritatis aliquid iniusti et indecori com-
 mittere; ibid. 40, 11 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא . לָא רַחֲמֵי
וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא studio principalis in populum auctori-
 tatis adducti palam profiteri nolunt; 43, 18 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא
וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא Addaeus in ea urbe [sc. Edessa] gu-

1) cf. Dietrichii specimina etc. 5, 8; 20, 8 וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא
וְרֵפֶרְתָּ עֵרְגָא simplex erat in fide et in-
 telligebat per simplicitatem [i. e. nulla sagacitate]; est graec. *ιδιωτεία*.
 2) significatio eadem quae Overb. 133, 6 propr. vim passus est.

bernatoris atque rectoris munus administrabat ¹⁾; *ibid.* 45, 13
עֲרֵכְיָא — מְרֵפְתָא דְּחִתְוּסִיָּא . לֹא נִפְחָא
episcopus — negotia
secularia ne suscipiat; 45, 27 חֲבֵיָּא לֹא מְחַבְּבֵיָּא חֲבֵיָּא
tanquam qui ordinis perturbationem [graec. ἀταξίαν] in eccle-
sia efficiunt. — אֲפֹסְטוֹלוֹס apostolatus; אֲפִיָּא qualitas pl.
אֲפִיָּא saepius apud grammaticos [B. H. Jos. ‘Aḱûr. Abr.
Ecchell.] et in libris philosophicis pro ποιότης, τὸ ποῖ; אֲפֵיָּא
ars nautae; אֲפֵיָּא ars sutoris; אֲפֵיָּא praefectura evang.
Luc. 2, 2 (peś.), at simplex est אֲפֵיָּא, sicut אֲפֵיָּא = χεμιών
et אֲפֵיָּא χεμιέριος; אֲפֵיָּא secta Sadducaeorum; אֲפֵיָּא
F. 357 tibicinium, compositio cantilenae, a אֲפֵיָּא tibicen, e
graeco τραγωδός; אֲפֵיָּא latrocinium; אֲפֵיָּא stultitia Clem.
Rom. recognit. ed. Lag. 5, 23 cf. אֲפֵיָּא stultus; אֲפֵיָּא
intercessio, patronatus; אֲפֵיָּא quadragenitas Ferr. 43;
אֲפֵיָּא Ferr. 571 clericatus; אֲפֵיָּא astutia vulpina, malitia
Ferr. 711; אֲפֵיָּא dialectica logica Ferr. 825.

Accedit quod omnes fere in flexione verbali infinitivi in
â, ûî (ante suff.) exeunt. Exempla e coniugatione quae dicitur
pa’el: אֲפֵיָּא expectatio fallax Lag. anal. II, 18;
אֲפֵיָּא וּלֹא מֵיְחַנֵּן אֲפֵיָּא וְלֹא מֵיְחַנֵּן אֲפֵיָּא וְלֹא מֵיְחַנֵּן אֲפֵיָּא
nulla misericordia in ani-
mantes animi angustia pressos *ibid.* VII, 13; anal. 42, 29
אֲפֵיָּא וְלֹא מֵיְחַנֵּן אֲפֵיָּא וְלֹא מֵיְחַנֵּן אֲפֵיָּא וְלֹא מֵיְחַנֵּן אֲפֵיָּא
cum
revera unoquoque loco librorum divinorum institutiones [concr. =
praecepta] nullo numero exstent nobis; — ex af’el: אֲפֵיָּא
אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא
etiam vexatio nex est animae anal.
18, 6; אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא אֲפֵיָּא
comitas castigationis eius, *ibid.*

1) cf. Charisii maḱāmas ed. Kaempf. 54, 1 רְבִיאָר לְבוּשׁ מִלְּבוּשׁ חֲבֵיָּא
בְּבִיבְרָא אֲפֵיָּא לְבוּשׁ חֲבֵיָּא לְבוּשׁ חֲבֵיָּא לְבוּשׁ חֲבֵיָּא לְבוּשׁ חֲבֵיָּא
apportaverunt vestem dignitatis regiae qua
rex induebatur.

19, 14; $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ distributiones i. e. diversa genera actionum anal. 41, 28; $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ propter insurrectionem quae per fraudem fit; $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ abiectio ab $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ abiecit; — $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ praeparatus tu es ad poenitentiam i. e. te poenitebit anal. IV, 26; $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ consensus, pacificatio F. etc.

Id quod supra de pleonastico quodam, qui nunc est linguae status, usu diximus literae jûd, etiam de wâw valet, nisi quod hic formae singularicae in $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$, licet propter etymologiae leges necessario supponendae sint, nunquam fere restant sed tantummodo pluralicae in $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$: id quod metaplasmi genus vocaveris. e. gr. $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ leo, at pluralis $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ Lag. anal. 9, 22 $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ difficilius enim est tibi (dat. ethic.) gubernatio eorum qui excelso loco nati sunt quam si quis leones gubernet; anal. 44, 24 $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ in duo flumina inter procurrendum dividitur Cur. spicil. IV, 13. $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ angeli nisi occupatam tenerent voluntatis ipsorum libertatem, de locis suis non decidissent, a singulari $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ ¹⁾ — $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ anecd. III, 100, 22 praefecti coenobiorum, abbates; Lag. anal. 140, 23 $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ — $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ longitudo eius est circa septem myriadas stadiorum; anec. III, 356, 15 $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ — $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ dominus dominorum; $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ perscrutator animorum Ferr. 79. Memo-

1) simillimus usus literae jûd in voce synonyma $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ exstat e. gr. Land. I p. 3 l. 6 a fin. $\text{וְיִתְּנֶנּוּ לְךָ}$ loca in quibus ossa sanctorum iacebant.

ratu dignum est etiam vocabulum **مَرَاتِلًا**, cera, sine dubio e graeco *μηρός* factum esse, ut *û*â augendae tantum formae atque syriazandae causa assumptum sit e. gr. Cur. martyrs XVII, 2 **لَحْرًا**. **وَمَرَاتِلًا** **مُعْرًا** **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** „and for a long time his feet were burning in a sharp fire, so that the flesh of his feet, as it was consumed, dropped like melted wax. — Denique pauca de specie in lingua Syriaca fere inaudita; habemus enim exemplum pluralis masculini insuper ad singularem femininum pertinentis in phrasi **بِعَرَاتِلًا** „qui ab initio“ i. e. recens, cum voci **عَرَاتِلًا** (**عَرَاتِلًا** coepit), terminatione *û*â minime flexa, insuper *în*, terminatio pluralis masculini (!), subiuncta sit; e. gr. spicil. Cureton. II, 7 **لَحْرًا** **وَمَرَاتِلًا** **مُعْرًا** **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** as a man who has lately attached himself to the disciples and is a recent inquirer; ibid. XXIV, 7 a fin. **مَرَاتِلًا** **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** „coluerunt Dionysium regem Attici quia princeps posuit vineam in finibus eorum“.

III. Litera servilis n.

1) In substantivis formae **فَعْلَان**; **فَعْلَانًا**; **فَعْلَانًا** sperne possessionem = bona, fortunas saeculi Lag. anal. XIII, 3; **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** omne facinus illustre e. gr. **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** praecipuum facinus illustre quod homo perpetrat hoc est ut beneficia conferat in Dei cultores anal. 26, 13 cf. Land. tom. I p. 170; tom. II p. 2 l. 7 et 8 **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** dilucidatio facinorum et virtutum a viris sanctis editarum; Cur. Ancient documents 35, 10 **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** **نُصْبًا** **وَمَرَاتِلًا** „die herrlichkeiten der aposteltaten“, atque ita hoc vocabulum ad designanda martyrum atque omnino virorum sanctorum facta

est solenne. — Overb. 11, 14 **لَدَفِه حَمَمًا**. **لَعَبِه**; **وَهُوَ كَأَل**
 cognitionem assecutus est possessoris huius domus experi-
 mento facto; **كَلَفَا** alae avium Sach. Ined. 13, 6 a **كَلَفَا**
 sculpsit, caelavit, ergo ala a crenis vel incisuris dicta quae
 inter singulas pennas intersunt; **كَلَفَا** caelatura artificiosa,
 encarpum (nos: „fruchtgehänge“) dicta = **كَلَفَا** quod id.;
كَلَفَا balteus, cingulum; **كَلَفَا** utilitas, oblectamentum.

2) **فَعَلَان**: Cur. spicil. IX, 6 **حَدَّثْتُهُنَّ** **وَدَعَفْتُهُنَّ**
كَلَفَا corporis morbis et prosperitatibus et vitiis; **كَلَفَا**
 imperium, potestas; **كَلَفَا** sollicitudo, diligentia; **كَلَفَا**
 exploratio; **كَلَفَا** contemptio, irrisio; **كَلَفَا** interdictio;
كَلَفَا memoria; **كَلَفَا** concr. depositum, das anvertraute
 pfand; **كَلَفَا** et **كَلَفَا** vinum defrutum, most; **كَلَفَا** com-
 mixtio, commercium, familiaritas; **كَلَفَا** iactura, mulcta;
كَلَفَا abscissio; **كَلَفَا** computatio, ratio; **كَلَفَا** doctrina,
 institutio; **كَلَفَا** haereditas; **كَلَفَا** utilitas, lucrum; **كَلَفَا**
 indigentia e. gr. Lag. anal. 184, 14; **كَلَفَا** visitatio; tum
 sensu latissimo omnis actio quam quis perpetrat, opus, facinus,
 res; ap. grammaticos t. t. id quod **كَلَفَا** genus verbi
 activum, opp. **كَلَفَا** passivitas; **كَلَفَا** tumor, ulcus; **كَلَفَا**
 auxilium; **كَلَفَا** memoria, commemoratio; **كَلَفَا** defraudatio,
 iniuria; **كَلَفَا** caligo e. gr. Dietr. specim. 26, 7 **كَلَفَا**
كَلَفَا caligo omnis perversitatis, pro usitatore **كَلَفَا**;
كَلَفَا mors; **كَلَفَا** pecunia Joh, 2, 15 etc. propr. id quod
 ex actione notandi sive definiendi prodit, sensu propemodum
 passivo, quem schemati **فَعَل** ab initio inesse infra docebimus;
 cf. arab. **عَرَف** II rei essentiam definivit, quod in nostro
 exemplo syriaco ad monetarum essentiam, utrum genuina an
 adulterina sit, stabiliendam restrictum est; inde **كَلَفَا** Matth.

21, 12 pes. numularius, *τραπεζίτης*. **قَدَسْنَا** servitus, cultus; spec. agricultura; concr. opus quodlibet; **قَدَسْنَا** mandatum; **قَدَسْنَا** redemptio, salus; **قَدَسْنَا** dominium, potestas; **قَدَسْنَا** Ferr. 274 promissum, et res promissa et promittendi actio; — de verbis infirmis, concavis, geminatis etc. quae dicuntur: **قَدَسْنَا** nulla parsimonia disseminabas. Lag. anal. XIII, 4; Clem. recognitt. ed. Lag. 3, 22 **قَدَسْنَا** rursus etiam impensius tanquam vertigines tenebant mentem [sc. sermones **قَدَسْنَا** l. 20]; de hoc vocabulo cf. B. H. opp. gramm. Mart. II, 117 l. 3 comment. Overb. 65, 26 **قَدَسْنَا** facile in iis faex secernitur a materia sincera et scoriae ab argento. — **قَدَسْنَا** fissura, foramen (**قَدَسْنَا**); **قَدَسْنَا** chald. inundatio.

3) in variis adiectivorum verbalium generibus. pa'el: **قَدَسْنَا** proditor domini sui Lag. anal. 8, 10; **قَدَسْنَا** gubernator, dispensator: Lag. anal. 7, 28. 29 **قَدَسْنَا** „quemadmodum administrator operarios suos non negligit, ita etiam Deus iustum ducit: quo exemplo satis luculentum fit discrimen inter simplex participium **قَدَسْنَا** et substantivum actoris **قَدَسْنَا**, illud enim denotat eum qui in singulis aliquot casibus administrat, hoc eum qui perpetuum habet administrandi munus; cf. etiam ibid. 8, 10 **قَدَسْنَا** tu quidem — es tu ei caput atque moderator. — **قَدَسْنَا** **قَدَسْنَا** angeli — ministri sunt Dei i. e. ministrandi coram eo munere funguntur Lag. anal. XII, 15; ibid. XII, 13. 14: **قَدَسْنَا** opifer (atque is quidem) princeps est Deus, alter, qui adiuvatur, est homo: **قَدَسْنَا** quia opitulatio ad Dei naturam tanquam perpetuus status pertinet; in antithesi potuit quidem

dici: وَأَوَّحَ „et is qui auxilii stat egenus“, ut item sempiterna qualitas indicetur, sed quod scriptum est denotat „et is cui iterum atque iterum, at singulis vicibus, auxilium praestatur est homo; $\text{لِغَلَاظِ لِسَانِهِ}$ lingua maledica anal. XIII, 7 oppos. ibid. 9 مَعْدِنُ صِدْقٍ ; مَعْدِنُ index mentis internae ibid. 8. ibid. 38, 13 مَعْبُوعٌ — مَعْبُوعٌ spiritus sanctus — omnium sanctificator et deificator; 48, 4 مَعْبُوعٌ si vero Dei impati-
bilitas passiones humanas suscipiendi non habet fa-
cultatem; مَعْبُوعٌ dissipans etc., مَعْبُوعٌ imitator Cur. corp. Ignat. 16 l. ult. text. syriac. مَعْبُوعٌ : perdens, perire faciens; Lag. reliqu. 35, 20 مَعْبُوعٌ statuerunt apostoli ut in omnium librorum consummatione recitaretur codex evangelicus tanquam omnium librorum perpetuus finitor; مَعْبُوعٌ director; مَعْبُوعٌ laudatio; مَعْبُوعٌ propitiator; مَعْبُوعٌ instaurator.

Af'el: Lag. anal. V, 30 مَعْبُوعٌ par est te perverse agenti castigationem inferre; ibid. XVI, 10 dictum quod suum ipsius praeconem coarguit; Sach. ined. I, 5 inscitia مَعْبُوعٌ comprehensionem rerum veritatis cooperit, مَعْبُوعٌ deminutio i. e. nominis deminutivi effictio = arab. التَّصْغِيرُ Jos. 'Akûr. p. 113; B. H. opp. gramm. Mart. I, 128/29; مَعْبُوعٌ ex-
pulsio; مَعْبُوعٌ gratiarum actio, celebratio, collaudatio etc.

Pai'el: Lag. anal. 41, 10 مَعْبُوعٌ in multa perpe-
ssione, vexationibus, laboribus.

Coniugationes reflexivae: anal. VIII, 8 مَعْبُوعٌ

... οὐκ ἔστιν ἡ ἐπιτομή σου operam da ut sublimis sit mens tua et imperio obnoxia i. e. non semel vel bis mandata facere parata sed semper, obsequendi regulam secuta; cf. B. H. schol. in ps. XL p. 12 l. antepenult. ὅτι ἔγνωκα cum cognovissem obedientiam abs te requiri; anal. XXXI, 15. 16. ὅτι ἡ ψυχή σου ἡ ἀκατάστατος non est composita [anima] neque dissolubilis; ob eamque rem neque corruptibilis neque mortalis: atque ita saepissime participia passiva per ân aucta, maxime praeposita negatione, eam significationis passivae modificationem in se habent quam nos adjectivis in — bar, — lich [= angl. like], Latini per — bilis, Graeci adjectivis quae dicuntur verbalibus in τός exprimunt; ergo ἀδιάλυτος = ἡ ψυχή σου ἡ ἀκατάστατος — ἀφθαρτος ὅτι ἔγνωκα — ὅτι ἔγνωκα principium vero redemptionis nostrae est Verbi [τοῦ Λόγου] incarnatio anal. 32, 10; 34, 12. ibid. 32, 15 ὅτι ἔγνωκα immortalitas immutabilis; 37, 26 ὅτι ἔγνωκα phantasmata quae realia effici non possunt; 39, 18 ὅτι ἔγνωκα creator omnium rerum et visibilium et invisibilium; 44, 3 ὅτι ἔγνωκα essentia illa simplex est ab omni parte simplex atque individua; 66, 30 ὅτι ἔγνωκα — non perforabilis is qui creatus non est neque palpabilis; 88, 27 ὅτι ἔγνωκα incomprehensibilis est ad instar patris; B. H. chron. 53, 14 ὅτι ἔγνωκα κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην; Land. anecd. I, 2, 4 ὅτι ἔγνωκα propter Christianorum conversionem; similiter ὅτι ἔγνωκα permutatio, permutabilitas; ὅτι ἔγνωκα intelligibilitas; ὅτι ἔγνωκα visi-

bilitas; *قَدَمٌ* tolerabilis; *قَدَمٌ* propitiabilis; *قَدَمٌ* metallum fossile i. e. quod effodiendo comparari et potest et debet et solet; *قَدَمٌ* gustabilis; *قَدَمٌ* ineffabilis, inenarrabilis; *قَدَمٌ* infinite; *قَدَمٌ* inexPLICABILITER.

4) *قَدَمٌ*, *قَدَمٌ* etc. Adiectiva in *قَدَمٌ* saepius deducuntur a substantivis abstractis quibus iam intensiva significatio inest formae *قَدَمٌ* e. gr. *قَدَمٌ* bellicosus Ferr. 584 ps. 24 [23], 8 a themate *قَدَمٌ* quod et ipsum a *قَدَمٌ* inus. per *t* notionem intendens ortum est et indolem bellicosam adque bellum promptam indigitat, ergo non idem quod *قَدَمٌ*, quod est „bellum“. Ab hoc ergo abstracto *قَدَمٌ* etymologiae causa supponendo descendit. *قَدَمٌ* „indole illa bellicosa instructus“,

e. gr. Cur. martyrs VII, 12 *قَدَمٌ سَدْرًا مَدْرًا* „when Alphaeus, full of courage and bravery, had done these things openly with boldness“;

Lag. anal. XV, 15. 16: *قَدَمٌ قَدَمٌ مَدْرًا*: quotiescumque quis supervacanei quid super id quod opus est in se suscipit mentem suam manifestat esse sibi ipsi infensam. — anal. XXX, 25

قَدَمٌ مَدْرًا qui plenus est furoris et irae non valet diiudicare furiosum et iracundum. — ibid. 27 *قَدَمٌ مَدْرًا*

qui iracundiam servat in fratrem suum iudicare iracundum non valet; ibid. XIV, 14 *قَدَمٌ مَدْرًا*

1) B. A. ed. Hoffm. p. 29 nr. 705 *قَدَمٌ مَدْرًا*; nr. 709 *قَدَمٌ مَدْرًا* i. e. *قَدَمٌ*

et *قَدَمٌ* sunt idem, scilicet odium, malevolentia; *قَدَمٌ*, in quo vocalis a litterae tau adhaeret, est osor.

nomine feminino cognominatur; XLIX, 17 **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا**
وَسَلًا vi potentiae suae quae potentior est omnibus; Assem.
Bibl. Orient. II pag. 294 col. 1 lin. antepenult. **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
أَيْ **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
[est locus ubi Barhebraeus de paradiso terrestri animarum
piarum domicilio interimistico agit] etiamsi Adam cito ex eo
[sc. paradiso] exiit et exsul factus est, tamen initio quidem
Adam et Hawwâ in eo habitaverunt“ a graeca **ἐξόριστος**, „e
finibus expulsus“, vocabulum posterioribus Graecis e. gr. Polybio
II, 7, 10 usitatum. locum hunc Assemanianum mihi indicavit
Agrellius in Supplem. ad lex. Castell. p. 14. — B. H. chron.
syr. 53, 10 **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
أَيْ **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
cum primi solis radii in hoc argentum incidissent mirabili modo
resplendebat: quomobrem adulatores eum deum appella-
verunt [agitur de Herode Agrippa rege Indaeorum]. — B. H.
carmm. ed. Lengerk. I p. 10 l. 10 **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
„hominem vitae voluptatibus addictum [„den lebemann“] de-
vincit tanquam heros“, contra **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
vitalis, die Lebenskraft Ferr. 866; *ibid.* III, 3, l. 5 a fin.
حَسَلًا **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
qui coarctata et exacerbata mente sunt.
— Cur. spicil. I ult. **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
cleverly. — Sach. Ined. 20, 14 **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
„er ist nicht voll von unruhe und von un-
ruhestiftung“; **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
Cast. 128 iactantia, fastus, super-
bia; **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
indulgens, misericors, abstr. **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
indul-
gentia; idem significat **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
Cast. 552 valde
mordens; **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
empfindlich; **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
modestus, verecundus;
حَسَلًا **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
verecundia; **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
insidiator C. 418, inde **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
حَسَلًا **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
gibberosus; **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
exstat Levit. 21, 20;
حَسَلًا **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**
audax, impudens, inverecundus, atque **حَسَلًا** **بَسَلًا** **أَيْ** **حَسَلًا** **بَسَلًا**

Ferr. 239 sine exempl. — **مَظْمُونٌ** maculatus, vitiosus Ferr. 274; **مُتَعَمِّدٌ** intelligens¹⁾; **مُتَعَمِّدٌ** laboris patiens, indefessus C. 656, **مُتَحَقِّقٌ** nec non **مُتَحَقِّقٌ** investigator, abstr. **مُتَحَقِّقٌ** Cast. 668; **مُتَنَزِّعٌ** [حَبَمَمَم] Ferr. 141 contentiosus, litigiosus; **مُتَعَمِّدٌ** Ferr. invidus; **مُتَعَمِّدٌ** curans, providens Ferr. 216; **مُتَسَكِّمٌ** Ferr. 613 aromatarius, myropola; **مُتَعَمِّدٌ** Lag. anal. IV, 9 meticulosus; Bernst. chrest. syr. 28, 2 **مُتَعَمِّدٌ** unus ex adulatoribus eius; Sach. Inedita VII, 12 **مُتَعَمِّدٌ** ²⁾ **مُتَعَمِّدٌ** ubi multa est invidia et opinio mala et mores perturbatorii; ibid. VII, 5 a fin. **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** qui abundat indole quadam exagitoria et persuasionis astutia, hic ipse illustris fit; ibid. XI, 7 **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** perturbatores hanc puerorum cupiditatem quam habebat rex viderunt. Lag. reliqu. VI, 25 **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** ἀπαγγελοῖσιν αὐτοῖς γνώσιν καὶ ἀρετὴν καὶ σύνησιν; ibid. XX, 19 **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** filioli mi, noli esse libidinosus; libido enim ducit ad moechationem. — Barhebr. carmina ed. Leng. part. II p. 5 l. 4 **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** magis his rosa est radiata; **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** deceptor, men-

1) Lag. anal. XX, 20 **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** sapiens et intelligens.

2) B. A. p. 232 nr. 5911 **مُتَعَمِّدٌ** **مُتَعَمِّدٌ** i. e. opinio [mala], suspicio. B. A. habet etiam participium **مُتَعَمِّدٌ** quod nr. 5910 explicatur: **مُتَعَمِّدٌ** . **مُتَعَمِّدٌ** nec apud Cast. — Mich. vocabulum deest, p. 498 per **مُتَعَمِّدٌ** e Barbahlulo explicatur. at etymon?

dax, promissa prodens; **مَدِينًا** cognitione, sagacitate praeditus¹⁾.

5) **قَدْرًا** = **مَقْدَرًا**. Ostendimus supra p. 33—36 omnibus participiis ab *m* incipientibus terminationem ân affigi quo significatio mere verbalis in nominalem transmutetur. At haud pauca exstant exempla quibus docemur substantiva eius generis verbalia non solum a participiis sed etiam a simplicibus infinitivis formae **فَعَل** sive in quatrilteris **فَعَلَل** descendere, ut quae ita ortae sint formae schematis **قَدْرًا** idem significant ac si haberemus **مَقْدَرًا**. E. gr. a verbo quadrilatero saf'elico **وَجَدَّ** sese iactare, gloriari descendit **وَجْدَرًا** gloriabundus e. gr. Lag. anal. XXI, 4 **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** homo superbia inflatus et gloriabundus non est sapiens. Castellius Ferrarium p. 629 secutus exhibet vocabulum ita punctatum: **وَجْدَرًا** et **وَجْدَرًا**. Forma nominis abstracti usitata est **وَجْدَرًا** ostentatio, superbia: cuius mensura cum sit **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** expectaveris; quae scriptio cum tradita sit nulla, adiectivum **وَجْدَرًا** scriptum a sola forma simplici **فَعَلَل** hic **وَجْدَرًا** deducendum est. Licet exempla

1) Barhebraeus in maiore sua grammatica p. 16 (ed. Martin) de adiectivis eius quem descripsimus modi agit. literam **وَجْدَرًا** vocat **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** „tau sententiae amplificandae“ atque in iis vocabulis exstare dicit quae **وَجْدَرًا**, laborem et **وَجْدَرًا** diligentiam, assiduitatem indicant e. gr. **وَجْدَرًا**, **وَجْدَرًا**; hoc eum significat qui assidua usus diligentia et laboribus curisque imperterritus doctrinam sibi acquisivit propriam. contra **وَجْدَرًا** de eo dicitur qui nullo perfunctus labore sed per naturae donum atque haereditatem sciens est, sicut Creator mundi, aut qui non accurata sed levi aliqua praeditus est scientia **وَجْدَرًا** **وَجْدَرًا** sicut pigri homines“.

huius formae reapse provenientis praesto non sint, tamen hanc solam amplecti possumus tanquam quae adiectivo nostro originem dederit, si traditum vocalismi schema, id quod necesse est, respicimus. Debebat igitur ab illa specie primitiva formari

سَبْهَرَانَا sab'hērânâ, at id difficilius erat pronunciatu; itaque

profati sunt Syri سَبْهَرَانَا, cum vocalis سَبْهَرَانَا super س posita non ex etymologica sed ex euphonica pronounciationis facili-

tandae ratione originem ducat sicut et ipsum سَبْهَرَانَا literae س a Ferrario, certissimo auctore, certo traditum: ut euphonia euphoniâ fecerit. Haec ergo est pronounciationum successio: saf — h_erânâ, safâ — h_erânâ, sabah_erânâ. Exempla:

Lag. reliqu. IV, 15 سَبْهَرَانَا . سَبْهَرَانَا . سَبْهَرَانَا
μισοῦντες τοὺς πιστοὺς, ἀλαζόνες φιλόχρηστοι; ibid. V, 18

سَبْهَرَانَا سَبْهَرَانَا [سَبْهَرَانَا] [ποιμένες] ἀλαζόνες, ἱππεραιρόμενοι.

— Land. anecd. I, 68, 7 سَبْهَرَانَا . سَبْهَرَانَا . سَبْهَرَانَا,
si gloriosus es, tibi ipsi iniuriam facis. — Vocabula similiter

formata: Euseb. theophan. ed. Lee. II, 6 سَبْهَرَانَا سَبْهَرَانَا

sermonem interpretem harum [cogitationum]. — سَبْهَرَانَا

gubernator ecclesiae, سَبْهَرَانَا liberator Ferr. 642, سَبْهَرَانَا Ferr.

655 mutans, varians; سَبْهَرَانَا F. 897 perturbator, susurro prov.

26, 21 cf. usus samaritanus vocabuli אַפֶּל (af^{el}) num. 13, 34
murmuravit.

6) p. 31—33 verba fecimus de substantivis derivatis in ân. Proferantur iam pauca de adiectivis id genus. Quae in duas classes diversae significationis sunt separanda, altera, in quibus syllaba finalis ân vere est denominativa, altera, in quibus esse propemodum pleonasticam evincemus.

a. Adiectiva in ân quae hanc terminationem habent denominantem.

سَبْهَرَانَا hepaticus, ex iccoris fluxu laborans, iracundus Ferr.

222, a سَبْهَرَانَا arab. كَبِدٌ iccur; سَبْهَرَانَا pilosus a سَبْهَرَانَا hebr. שֵׁבַר

capillus; سَبْهَرَانَا Cast. 782 locutuleius, linguax, verbosus cf.

18, a voce persica سَرُو per n laxo vinculo annexum; B. H. carmm. III, 11 lin. 6 . . . . **فَعَلَا** **حَمَمِبْ** **أَقَمِ** . . . .
 ab omni scoria mundavit eam [materiam, hylen], tum imaginem
 tuam constituit — a verbo **عَلَا** reiecit, at vox non sonat
عَلَانَا, sed **عَلَانَا**, cum verbum parallelum linguae arabicae
 sit **سَلَا**, i. e. butyrum coquendo aquosis et impuris particulis pri-
 vavit; palmam spinis purgavit etc.: quod cum hamzam habeat
 tertiam literam radicalem, ea pronuntiatio fortior, ceteroquin
 in longam vocalem â dissoluta, in lingua Syriaca eatenus
 servata est ut âlaf pro jûd scribatur; neque vero fortior ille
 sonus remansit quem in **كَلَا**, **لَعَلَا** etc. conspicis. quod autem
 vocem Syriacam in huius categoriae exemplis ponamus, id
 est, quod in ling. arabica vocabulum cum eadem primae ra-
 dicalis vocali exstat **سَلَاة**, spinæ in palmarum ramis, typum
 repraesentans partibus residuis designandis accommodatum
 (فَعَالَة, فُعَالَة), atque eum quidem per mediae literae duplicationem
 auctum. Alia exempla eiusdem vocabuli Syriaci Afr. carmm.
 Nisibb. 73, 75; Overb. 65, 27; Lag. anal. 49, 30. — Cur.
 spicil. XLVI, 13. **عَلَانَا** **حَمَمِبْ** **أَقَمِ** . . . .
عَلَانَا **حَمَمِبْ** **أَقَمِ** quid enim emolumentum per-
 ceperunt Athenienses ex occisione Socratis? hoc, quod tanquam
 retributionem famam et pestilentiam acceperunt; Lag.
 reliqu. IV, 1 **عَلَانَا** **حَمَمِبْ** **أَقَمِ** erunt per terram
 famis vexationes et pestilentiae; Land. anecd. Syr. I, 8, 7 a
 fin. **عَلَانَا** **حَمَمِبْ** **أَقَمِ** ceteri omnes inter-
 ierunt peste ventris dolorem afferente i. e. dysenteria: atque
 ita omnino **عَلَانَا** specialiore pestis significatione a **عَلَانَا** differt.
 Sach. inedita VII, 9 **عَلَانَا** **حَمَمِبْ** **أَقَمِ** . . . .
عَلَانَا **حَمَمِبْ** **أَقَمِ** isti vero calumniatores potissimum
 reperiuntur iuxta reges et magnates. — **عَلَانَا** pars residua,
 a **عَلَانَا**, quod idem: e. gr. **عَلَانَا** **حَمَمِبْ** **أَقَمِ**.
عَلَانَا **حَمَمِبْ** **أَقَمِ** . . . .

... . **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** multi aegroti mihi provenerunt, qui, ut pars residua corporis sui sana sit, membra morbo correpta desecta abiecerunt, ne etiam sanorum negotium inutilitate sua perturbarent“. Lag. anal. V, 18—20; B. H. in Jes. scholia ed. Tullberg p. XX lin. 8

... . **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** canticum cecinerunt parti populi residuae quae Hierosolymis remanserat. — Saepius pluralis in lingua usitatus semper desinit in **ܐܘܪܐ**, cum singularis in **ܐܘܪܐ** non reperiatur, e. gr. B. H. chron. 51, 12

ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ sanationes nullis medicamentis adhibitis donas tu, a sing. **ܫܠܘܡܐ**; cf. Cur. Hist. of the martyrs I, lin. 3 a fin.

ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** minime statuis lapideis inscriptae erant laudes eorum neque etiam simulacris quae variata sunt pharmacis fucatoriis et coloribus, Cur. „statues variegated with painting and colours.“ — Lag. reliqu. IV, 20

ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** *ἀρχὼν μηχανῆς πολλῆς*;

B. H. carmm. II, 4, 3 **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ**

omnes flores sunt agricolae, at illa [rosa] princeps¹⁾. **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** petra,

silex cf. arab. **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** et Fleischerum in annotationibus ad Levyi

lex. chald. pars I, p. 427 a supr. **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** Ferr. 205 spiritus,

ventus cf. **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** spiritus, vanitas; **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** crudelis, durus Ferr.

589 et **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** „crudelis“, ibid.; **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** Ferr. 613 inanis, vacuus,

inde **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** cf. hebr. **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** chald. **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** et **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ**. Jes. III, 24

ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ „cingula sibi alligant“, quod a BHo ad h. l.

explicatur: **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** vestibus laneis

1) plur. Land. anecd. I 36, 3 **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** magistratus municipales; abstr. Land. I, 65, 3 **ܠܥܡܘܬܐ ܒܫܬܘܬܐ ܒܝܗܘܐ ܫܠܘܡܐ** evehit te Deus ad honorem atque ad principatum.

cooperiunt pudenda sua. — Sach. ined. 18, 20 **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ**
لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ mansiones plenae recreationum
et amoenitatum et potionum [propr. vinorum, cf. **سَمْعُونُ**, franc.
des vins] et cupediorum, — anal. XXIV, 4 **وَيَسْتَجِبُ**
وَيَسْتَجِبُ via ascensus quem
anima ad Deum versus suscipit verbo divino sternitur; B. H.
chron. 51, 8 **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ** thesaurum
sacerdotalem in aquaeductu [construendo] consumpsit pr. loco
aquarum descensui destinato; ibid. 53, 13 **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ**
لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ cum
populus in ostiis templi coarctaretur, tria milia Judae-
orum alter ab altero conculcati sunt; Land. anecd.
I, 61, 4 a fin. **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ**
لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ „certam dedit exitui latitudinem aquae
emittendae et aedificiorum illuminandorum ergo“, ubi
لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ concreto sensu spatium ante domum extensum,
aream, vestibulum significat cf. Landii explicationem p. 196
ant. fin.; ceterum idem vocabulum concrete est etiam anus,
podex Cast. 560, ut **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ** clivus C. 555. — Overb. 66, 14
لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ [**لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ**]
arbores [quas Manichaei lucidae materiae exsolvendae tanquam
fornaces inservire nugantur] non unoquoque tempore discernunt
poma e terra atque fructus e pulvere; ibid. 142, 20
لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ** **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ**. **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ** **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ**.
nolite iuxta me [sc. mortuum] ponere unguenta, neque enim
convenit mihi hic honor, neque aromata et odores; ibid.
12, 9 **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ** **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ** **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ**.
لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ „Magus [i. e. rex Persa-
rum] corpus Mânii haeretici sublatum turri affixit, ut haec
nota indicaret spectantibus urbem fuisse obnoxiam huius signi
dominis“ — ubi non sine causa primum dictum est **لَوْتُونَ وَيَسْتَجِبُ**,

deinde **נֶעַל**, nam illo loco intelligitur cadaver haeretici turri affixum atque ita notae ceteros terrentis vices quasi gerens, hic vero signum, quod dicitur dominis suis adhaesisse, est doctrina Manichaei in perpetuam auctoritatem ab inventore promulgata, ab eamque rem illo loco nomen quasi unitatis **נֶעַל**, hic **נֶעַל**; cf. novum huius explicationis documentum l. c. lin. 15 **עָבְרָא נֶעַל. לְאִמְרֵהּ חֶסֶב חֲבִי** „cadaver atque signum, utraque res uno tempore.“ Pertinet ad hanc classem etiam nomen supra iam inter nomina in *îṯâ* positum **לְקַנְנָא** „umbra“, cuius formae origo atque fundamentum in duabus prioribus literis situm est cf. hebr. **קַנ**, quibus et *ân* et *îṯ* accessit. Ea de causa hic etiam nunc aliquot exempla. Cur. Fest. letters of Athan. 13, 10 a fin. **וְאֵת דְּבָרָא לְאִמְרֵהּ** quin etiam usque ad umbrae, phantasmatis cultum delapsae erant; ibid. 14, 10 **לְקַנְנָא מְחַלָּא** „nos vero cum ab umbra procul regressi simus accedimus ad veritatem“; ibid. 17, 8 a fin. **וְאִתְּבִי** „tum etiam res umbratiles [i. e. per typum praeformatae] perduci possunt ad acquirendam perfectionem; plur. Cur. spicil. 27 penult. **מְחַלָּא** **וְאִתְּבִי מְרַזְזָא וְאִתְּבִי מְרַזְזָא** „quamobrem coram daemonibus et umbris (Manibus) per faciem terrae circumvolveris et preces facis inanes“. Land. I, 36, 10 a fin. **וְאִתְּבִי מְרַזְזָא** [**וְאִתְּבִי מְרַזְזָא**] „si quis ruri degit [decet eum servo suo libertatem donare] coram periodeuta et senioribus [presbyteris] i. e. hebr. **הַיְיָרִים** arab. **الْكشيوخ** cf. Land. prolegg. ad tom. I p. 188; Lag. anal. 143, 19 **وְאִתְּבִי** **וְאִתְּבִי** e ventis [propr. substantiis ventosis] sunt qui stabili ratione flent. — Cur. spic. VII, 10 a fin. **וְאִתְּבִי** formica coacervat sibi acervum per aestatem cf. arab. **سَمْسَم**; ibid. IX, 8 **وְאִתְּבִי**

ܐܘܝܘܢܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 aio equidem esse hanc potestatem Deo et angelis et dominatoribus
 cf. ܘܥܘܪܐ 1); ibid. X, 3 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ. ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 opulencia non reperitur nisi penes paucos, neque dominatio nisi penes nonnullos“; ibid. 15, 2
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 non utuntur unguentis bonis, Cur.
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 ointments; cf. l. c. p. 40 lin. ult. ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 „apparatio unguentorum quae vos oblini-
 tis et coronarum quas vos imponitis“. Lag. anal. 146, 8
 ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 ii motus terrae qui solitarii atque in abscessu concutiunt cum
 vehementibus eversionibus tremores vocantur. —

7) ܘܥܘܪܐ et ܘܥܘܪܐ. In minore grammatica sua Syriaca,
 quae versibus conscripta est, Barhebraeus vers. 203 seqq. ed.
 Martin. de derivatione nominum, ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ [propr.
 domesticatio] agit. Sex enumerat literas tanquam „domesti-
 cationis notas“, jûd, nûn, kôf, rîs, semkha, têt — de ܘܥܘܪܐ
 atque de ܘܥܘܪܐ cum ܘܥܘܪܐ coniuncta omnino non sumus acturi,
 cum nisi in vocibus graecis non proveniant¹⁾ atque omnino
 ad graecam pertineant linguam; de ܘܥܘܪܐ infra paucis; hic nil
 nisi ܘܥܘܪܐ atque ܘܥܘܪܐ spectamus.

1) omnino per totum ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ in Curetonis spi-
 cilegio typis impressum saepius redit, plerumque sensu tropico
 e. gr. X, 5 a fin. ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ ܘܥܘܪܐ
 ordo faciendi itineris quod dominis et elementis a Deo
 datum est.“

2) grammatici Syrorum harum literarum exempla citare solent
 ܘܥܘܪܐ, ܘܥܘܪܐ, ܘܥܘܪܐ, ܘܥܘܪܐ de ܘܥܘܪܐ
 alia.

De his igitur duobus literis derivationis, **لَاوُا**, **صَدَمَا**, Josefus 'Akûrens in grammatica sua Syriaca arabice conscripta (Rom. 1647. 8) haec habet. Qui postquam et ipse p. 109, 8 sex esse numero has literas (ست حروف في العددية) docuit, e quibus literae cognationis cum literis relationis congruerent (تَقَعُ حُرُوفُ الْجِنْسِيَّةِ مَعَ حُرُوفِ النَّسَبِيَّةِ), de jûd atque nûn haec habet:

1) **يَوُدُ الطَّائِفَةُ**, e. gr. in **صَهْمَا** aestivus, **لَاوَا** **صَهْمَا**; indicat et locum et genus, **صَهْمَا** = **صَهْمَا**, **صَهْمَا**, e. gr. a nomine loci **حَمَمَهَا** p. 121 l. 5: arab. cum correpta prima litera **صَهْمَا** arab. **صَهْمَا** a graec. **κοινοβιον**; de **لَاوَا** — **لَاوَا** arab. **بَلَد** — **بَلَدَى** atque **بَلَدَانَى**; **لَاوَا** **صَهْمَا** فارسی Persicus. **صَهْمَا** هِنْدَى Indicus.

2) **نُون**; significat et accidens atque specificum **حَبَمَا** arab. **العَرَض** et essentiam, naturam, **صَهْمَا**; e. gr. **تَرَابَى حَمَمَهَا** — **حَمَمَهَا**; **سَمَاتَى**, **حَمَمَهَا** — **حَمَمَهَا**; **أَرْضَى**, **حَمَمَهَا** — **حَمَمَهَا**.

3) **جَوْد**, jûd cum nûn consociatum p. 127 lin. 7 e. gr. **حَمَمَهَا** — **حَمَمَهَا** arab. **أَرْضَى** — **أَرْضَى**; **حَمَمَهَا** — **حَمَمَهَا** arab. **حَمَمَهَا** — **حَمَمَهَا**; **أَرْضَى** — **أَرْضَى** arab. **حَمَمَهَا** — **حَمَمَهَا** arab. **لَحْمَى**.

De proximorum duorum generum, derivationis per **نُون** atque derivationis per **جَوْد** factae, mutuo discrimine 'Akûr. in commentario quem ipse ad ea quae retulimus scripsit haec habet: **نُون** **النَّسَبِيَّةِ**, in **لَاوَا**, **صَدَمَا** certiores nos facit e materia evasisse rem specialem **أَعْطَتْنَا إِفَادَةَ أَنَّ مِنَ الْجَوْهَرِ صَارَ الْعَرَضُ**; e. gr. **لَاوَا** est **نَبِيَسُنْ لَنَا الْعَرَضُ أَى الَّذِي مِنَ الْأَرْضِ: لَاوَا**, inde **لَاوَا** **الْجَوْهَرِ**

„manifestat nobis rem accidentialem i. e. id quod e terra factum est. — Contra adiectiva in **عُلْمًا** e. gr. **لَوْنًا** non esse quid e genere substantivi originalis significat sed evasisse simile quid: **إِذَا وَضَعْنَا الْيُودَ مَعَ السُّنُونِ لَوْنًا لَوْنًا** اذا وَضَعْنَا الْيُودَ مَعَ السُّنُونِ لَوْنًا لَوْنًا **تَحَقُّقًا أَنْ أَصْلَهُمْ مَا هُوَ مِنَ الْأَرْضِ بَلْ صَارَ أَرْضِي كَتَحَوُّ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ سَقَطُوا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ مَا يَسْمَوْنَ أَرْضِيِّينَ بَلْ صَارُوا أَرْضِيِّينَ لَوْنًا** تَحَقُّقًا أَنْ أَصْلَهُمْ مَا هُوَ مِنَ الْأَرْضِ بَلْ صَارَ أَرْضِي كَتَحَوُّ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ سَقَطُوا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ مَا يَسْمَوْنَ أَرْضِيِّينَ بَلْ صَارُوا أَرْضِيِّينَ لَوْنًا i. e. „; Ecce literam **جُد** cum **نُن** con-iunctam e. gr. in **لَوْنًا** posuimus cum in ea simus sententia non esse quid de terra sed factum esse terrestre ad instar angelorum qui de coelo in terram delapsi sunt: qui non vo-cantur nomine terrestrium sed evaserunt terrestres; obeamque rem vocant eos **لَوْنًا**.“ Porro docet, **عَقَبًا** **السَّمَاوِي** esse **عَقَبًا** **السَّمَاوِي** pro tota anima atque essentia ad coelum pertinens, at **عَقَبًا** **السَّمَاوِي** p. 128 l. 9 „qui coe-lestis evasit“; e. gr. homines qui bona opera perpetrarunt evadunt coelestes **يَصِيرُوا سَمَاوِيِّينَ**, cum natura eorum, **أَصْلُهُمْ**, de coelo non sit, sed fiunt coelestes **فِي أَعْمَالِهِمُ الصَّالِحَةِ** „ope-ribus suis probis“. — Similiter Barhebraeus in metrica sua grammatica ed. Mart. vers. 209 seqq. ita definit discrimen inter **وَسْتًا** atque **وَسْتًا** intercedens: **وَسْتًا** discrimine in qua-dam reposito, **دَرَبًا**, a **وَسْتًا** differt; illud significat **دَرَبًا** **وَسْتًا**, derivationem essentialem, hoc, **وَسْتًا**, notionem continet **رَبِّ** **رَبِّ**, curae, studii, atque **رَبِّ** **رَبِّ**, cognationis externae; illud dicitur de angelo, hoc de homine submissi modestique animi, **دَرَبًا** **دَرَبًا**.

Discrimen hoc satis grave in nostris libris grammaticis prorsus fere negligitur, Hoffmannus nil nisi quod Amira habet retulit.

At gravissimum testimonium et claritate et copia uber-tateque sermonis insigne habemus Barhebraei tractatum quem in maiore sua grammatica, **حَلَا** **بُرُقَاتًا**, libro radiorum, dicta

atque nuper a Martinio Francogallo in lucem edita exhibet. Agit ibi p. 16 lin. 17 seqq. de nominis speciebus, ذَيْعًا . Postquam lin. 18 praemisit, derivatione aut gentilicia aut localia nomina effici ($\text{ذَيْعًا} \text{ ذَيْعًا} \text{ ذَيْعًا}$), genera, ذَيْعًا , lin. 19, derivationis dicit nomine ذَيْعًا affici. Vox primitiva, ذَيْعًا , vocatur ذَيْعًا , et derivata, ذَيْعًا , dicitur ذَيْعًا lin. 22. Litera derivationi usitatissima est ذ e. gr. $\text{ذَيْعًا} \text{ ذَيْعًا}$; quoniam vero ad literam ذ insuper ذ sese applicare potest, tres habemus species, ذَيْعًا : ذَيْعًا , ذَيْعًا , ذَيْعًا , etiam nominibus ذَيْعًا , ذَيْعًا , ذَيْعًا , prima, altera, tertia, vel ذَيْعًا , ذَيْعًا , ذَيْعًا , archetypon, exemplum prius, exemplum alterum designatas; cumque saepissime etiam opera solius literae ذ per ذ non auctae fiat derivatio, quatuor numerantur ذَيْعًا his typis expressae: ذَيْعًا , ذَيْعًا , ذَيْعًا , ذَيْعًا . Hae species etiam ذَيْعًا , σχήματα , vocantur (p. 16 l. 26). Ceterum haud inconvenire mihi videtur et rei de qua hoc loco agimus et argumentis in posterum tractandis hic definitioni locum dare qua Barhebraeus in eodem opere suo p. 20 notionem $\text{σχήματος γραμματικοῦ}$ illustrat: ذَيْعًا „est enim schema grammaticum imago quaedam sonorum quae per oralem literarum complexionis articulationem ad aurem perducitur“.

Ipsa autem derivatio auctore Barhebraeo l. c. p. 17 aut est ذَيْعًا aut ذَيْعًا . Prior ipsam substantiam, naturam designat, indeque ذَيْعًا dicta, et per solam literam ذ efficitur e. gr. ذَيْعًا spiritalis epitheton est angelorum; aut similitudinem substantiae, ذَيْعًا ذَيْعًا ; quae si exprimenda est, per nûn atque jûd

consociata fit derivatio; unde homo qui naturarum mere spiritalium, τὼν ^{وَسْتَا}, similis est vocatur ^{وَسْتَا}. — Altera vero domesticationis species, ^{دَ نَعْدَكْسَا}, aut cognationem designat cum patre atque maioribus [^{وَدْرَسَا}] alicui intercedentem e. gr. ^{وَدْرَسَا} — ^{وَدْرَسَا} aut necessitudinem ad locum aliquem pertinentem, ^{وَدْرَسَا}, e. gr. ^{وَدْرَسَا} — ^{وَدْرَسَا}. Ceterum et derivatio per ^{وَدْرَسَا} et per merum ^{وَدْرَسَا} facta nil nisi fortuitam atque accidentialem cum aliqua re necessitudinem significat, est ^{وَدْرَسَا} (p. 17 lin. 7); neque enim qualitativa eo modo formata ad omnes eadem natura praeditos referri possunt [^{وَدْرَسَا} sc. ^{وَدْرَسَا}], „nam singuli homines epitheto ^{وَسْتَا} [nos: geistlich gesinnt], ^{وَسْتَا} gratiae donis beatus, „begnadigt“, ^{وَدْرَسَا} „Abraha oriundus“, ^{وَدْرَسَا} Edessenus similibus affici possunt, neque vero ob eam rem omnes homines sunt spiritali cogitatione insignes aut ad Abrahae genus pertinent aut Edessa sunt oriundi.“

Adiectivum ^{وَسْتَا} feminini singularis formam habet ^{وَسْتَا} vocali ^{وَسْتَا} super ^{وَسْتَا} posita, plur. ^{وَسْتَا}, cum litera ^{وَسْتَا} vocali careat [^{وَسْتَا}]: „nam quoniam in ^{وَسْتَا} nûn naturâ est vocali destituta, ^{وَسْتَا}, et solâ litera ^{وَسْتَا} addita vocalis sonum accipiat [^{وَسْتَا}], in femininae formae singulari numero loco τὼν ^{وَسْتَا} litera ^{وَسْتَا} vocalem assumit; quod nûn in plurali ad naturam vocali carentem redit.“

^{وَسْتَا} cum nûn atque jûd in femin. sing. habet ^{وَسْتَا} vocali ^{وَسْتَا} super ^{وَسْتَا} posita, in plur. ^{وَسْتَا}, cum nûn iterum vocali zĕkâfâ munitum sit; „nam in ^{وَسْتَا} litera nûn naturâ habet vocalem ^{وَسْتَا}.“

lin. 16 seqq. „grammaticus quidam Syrus praeceptum dedit hoc ut forma adiectivi feminina literam nûn vocali ^{وَسْتَا} munitam habeat, ubi de individuis corporalibus sermo sit,

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft

e. gr. $\text{رَمْلًا} \text{بِهَاتِ}$, femina beata, contra nūn vocalem رَمْلًا teneat in incorporalibus e. gr. $\text{لِلْحَمْدِ} \text{بِهَاتِ}$ Trinitas beatissima, „at minime universalem esse hanc distinctionem“, ait Barhebr., لَا فَهَاتِ , „inde apparet quod duae formae promiscue usurpatae in libris occurrunt. nam quamquam adiectivum femininum بِهَاتِ in enuntiato „ $\text{بِهَاتِ} \text{فَدَلًا} \text{هَاتِ}$ mulier virilis corona mariti sui“ individui corporalis est epitheton, tamen de incorporali positum est in enuntiato $\text{رَمْلًا} \text{بِهَاتِ}$ vae animae virili! — contra بِهَاتِ de بِهَاتِ non minus de corporalibus quam de incorporalibus positum reperitur. — Testimoniis probandae regulae suae Barhebraeus utitur locis Novi Testamenti 1 Cor. 2, 13 atque 12, 1. „Nam priore loco Paulus substantias naturā spirituales inter se componit indeque dicit $\text{بِهَاتِ} \text{بِهَاتِ}$ 1) بِهَاتِ „spiritalibus spiritalia annectimus“ [$\text{πνευματικαῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες}$]; at ubi de humanis actionibus [$\text{فَدَلًا} \text{رَمْلًا}$] verba facit quae cum angelis comparantur, legimus $\text{بِهَاتِ} \text{بِهَاتِ}$ „de spiritalibus vero rebus sciatis velim, fratres mei“ — cum رَمْلًا literae بِهَاتِ .

p. 17, 25 ad 18, 2: dicitur $\text{بِهَاتِ} \text{بِهَاتِ}$ cum nūn vocalis experte²⁾, de بِهَاتِ :

p. 18 lin. 6 seqq.: dicitur $\text{بِهَاتِ} \text{بِهَاتِ}$, „ $\text{بِهَاتِ} \text{بِهَاتِ}$ “.

1) nb. literam nūn vocali destitutam, in qua cardo vertitur demonstrationis Barhebraei.

2) ergo forma بِهَاتِ distinctis verbis ad femininum genus relatum, ut non amplius sit mirandum qui possit بِهَاتِ generi feminino dari. Ceterum hae formae ad statum qui dicitur absolutum pertinent. E natura vocalis *i* in linguis semiticis explicandum, at non hic.

non נָּוֶה בְּנֵי ; femin. נָּוֶה , בְּנֵי , נָּוֶה cum zəkāfā literae nûn, non cum vocalis absentia — contra licet usurpari et בְּנֵי et נָּוֶה , jûd et apposito et omisso, indeque in genere feminino et בְּנֵי et נָּוֶה . porro non exstat נָּוֶה et בְּנֵי , quia non exstat נָּוֶה atque בְּנֵי sine jûd, contra exstat et נָּוֶה et בְּנֵי , quoniam fundamentalis forma et cum jûd et sine jûd scribitur.“

p. 13 seqq. Si pro usu linguae firmiter constituto dicitur נָּוֶה בְּנֵי , at נָּוֶה בְּנֵי , „cum divinae naturae, נָּוֶה lin. 14, bonitas נָּוֶה (ibid.) funditus inhaereat, נָּוֶה sit, neque a tota eius essentia separari possit, contra humanae naturae fortuito tantum accidat, נָּוֶה sit: hic praecepti quaedam exceptio cognoscitur (נָּוֶה lin. 16, propr. declinatio); nam ceteroquin longe plurima (נָּוֶה) adiectivorum substantiae in feminino genere habent נָּוֶה , contra adiectiva rei accidentis tenent נָּוֶה ; e. gr. נָּוֶה נָּוֶה , at נָּוֶה נָּוֶה , quoniam mulieri venustas a natura est propria data, animae vero symbolice tantum, נָּוֶה נָּוֶה , addi potest.“

Allegetur tandem nota Barhebraei p. 19 lin. 25 seqq. de duabus terminationibus נָּוֶה et נָּוֶה coniungendis: „in derivatione formanda omni vituperio caret [נָּוֶה נָּוֶה] literae jûd ad literam nûn accessio sicut in נָּוֶה et literae jûd rursus ad jûd e. gr. נָּוֶה [solitarius], neque vero adiungas licet nûn ad jûd, ut habeas נָּוֶה , et nûn iterum ad nûn, ergo נָּוֶה ; exemplum נָּוֶה „aes Corinthium“, ubi nûn ad jûd accessit, vetus est exceptio (!). [נָּוֶה lin. 28]; et in נָּוֶה „temporalis“ litera nûn domesticans accessit literae nûn radicali, non et ipsi domesticanti.“

Sequuntur exempla ad illustrandas grammaticarum regu-

las comprobandasque e scriptoribus Syris a nobis collecta.

وَسَلًا خَلًا قَبْرًا وَرًا homo spiritalis i. e. spiritum (divinum) quasi materiam habens ex qua constat omnia iudicio suo

subiecit Lag. anal. II, 8; ibid. XIV, 22 لَّا اِسْلًا لِحَقِّكَ اِسْلًا لَّا thesaurum tuum spiritalem [i. e. qui e spiritus virtutibus

constat] conservare noli vereri; ibid. XLI, 22 قَدْرًا عَمَلًا

omnes potionem spiritalem biberunt i. e. spiritum

ipsum quasi absorbuerunt; ibid. XIX, 23. 24 لَّا قِيَامًا لَّا

وَسَلًا بِرًا وَرًا .وَسَلًا بِرًا وَرًا .وَسَلًا بِرًا وَرًا „ut corporaliter vivamus nobis non contingit, at ut spiritaliter vivamus contingit.“ ibid.

لَّا وَرًا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا Lَّا LLA

„ora ut cito ex vexationibus corporis exsolvaris; haec enim precatio est animae bonae [quoad substantiam atque essenti-

am]; XXXII, 2. وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا qui ad

penetralia [societatis cum Deo factae] accedit propr. qui accedit

domestice vel potius per accessionem domesticam =

وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا; XXXIV, 18

لَّا لَّا لَّا لَّا لَّا LLA ab omni

parte completus . . . . atque peculiariter cum sua ipsius

carne commixtus. — وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا

ibid. XLV, 14 لَّا لَّا لَّا LLA a rota tanquam a fonte aliquid ad fluvii

instar ab omni parte sub scintillarum specie effunditur.“ —

anal. XLVII, 27 وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا quia natura

eius est bona et incorruptibilis; وَاِسْلًا بِرًا وَرًا beatus graec. μακάριος

Matth. V, 3. 4 seqq. in translatione Harklensi e. gr. v. 3

وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا

μακάριοι οι πτωχοι τῷ πνεύματι, ὅτι αἰτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν; idem saepius in titulis librorum e. gr.

codici Florentino qui Barhebraei horreum mysteriorum continet superscriptum est وَاِسْلًا بِرًا وَرًا وَاِسْلًا بِرًا وَرًا

„liber horrei mysteriorum constans e
 tractatibus patris nostri beatissimi, domini Gregorii Barhebraei“
 cf. Schröter, B. Hi scholia in pss. VIII, XL etc. (dissert.
 Vratisl.) p. 1 extr.; contra ibidem p. 4 lin. 10 a fin. **وَأَنَا حَكِيمٌ**
وَأَنَا حَكِيمٌ **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 — — „cura patris nostri sancti atque
 beati atque purissimi etc. domini Basilii“. — Euseb. theophan.
 ed. Lee. I, 37 post med. **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 pacifici et bene morati et sapientes. — Lag. anal. 142, 23 **وَأَنَا حَكِيمٌ**
وَأَنَا حَكِيمٌ **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 venti qui e sinibus **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 marium procurunt flantque venti penetrales vocantur, contra
 in ead. pag. lin. 25 **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 venti qui e coniunctionibus nubium oriuntur nubigenae dicuntur.
 — Lag. anal. LXIV, 26 **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 „corpus spiritale i. e. spiritu constans quod ferro
 terrestri i. e. rebus terrestribus accommodato dissectum sit ad
 oculos producere non valent“; ibid. LXXX, 5 **وَأَنَا حَكِيمٌ**
وَأَنَا حَكِيمٌ **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 immortalis est mortuus, et coelestis sepultus;
 B. Hi carmm. III, 6, 6 **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 domus ei [lunae] est cancer et altitudo taurus coelestis. —
 Clementis Romani recogn. ed. Lag. (1860) pag. 7 lin. 13
وَأَنَا حَكِيمٌ **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 ut eum ad silentium redigerent et in perturbationes animi
 inducerent tanquam hominem daemonicum [i. e. daemonis
 naturam manifestantem, insanientem] et rudem; cf. Overb.
 19, 21. 22 **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
وَأَنَا حَكِيمٌ **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 „nam ecce sedatae estis in posterum, quietem
 atque liberationem acquisivistis e diabolicis atque famili-
 aritate daemonicorum“; ibid. 423, 7 **وَأَنَا حَكِيمٌ**
وَأَنَا حَكِيمٌ **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ** **وَأَنَا حَكِيمٌ**
 Ignatius igneus, quasi ex igne

factus, discipulus Joannis evangelistae; cf. Lag. anal. 145, 23
 ܩܘܪܝܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ carbones qui in
 flammis sunt conversi atque lapides ignei [igniti] in altum
 evehuntur. — Land. anecd. I, 67, 1 ܩܘܪܝܢܐ ܕܥܘܢܐ mulier
 linguosa [garrula, „die alles auf der zunge hat, ganz zunge
 ist“] est orcus atque barathrum. — ibid. I, 2, 15 ܩܘܪܝܢܐ
 ܩܘܪܝܢܐ urbs incluta atque opulenta graec. πόλις
 εἰδαιμων; abstract. Cur. spicil. XLV, 12 ܩܘܪܝܢܐ
 ܩܘܪܝܢܐ let a man
 therefore rejoice in his empire like Darius, and in his pro-
 sperity like Polycrates. — B. H. carmm. IV, 13 lin. 2 a fin.
 ܩܘܪܝܢܐ ܩܘܪܝܢܐ „quia hic mundus
 noster corporalis refertus est dolore neque permanens. — Cur.
 spicil. XXXII, 4 ܩܘܪܝܢܐ ܩܘܪܝܢܐ
 cum esset incorporalis, corpus e natura creata sibi contexit. —

8) Substantivum ܩܘܪܝܢܐ „tyrannus“, quod vulgo e graeco
 τύραννος ortum esse dicitur, equidem genuinam habeo vocem
 Syriacam et a verbo ܩܘܪܝܢܐ¹⁾ „protrusit“ etc. deduco, ita ut sub-
 stantivum formae ܩܘܪܝܢܐ sit et e ܩܘܪܝܢܐ ܩܘܪܝܢܐ = ܩܘܪܝܢܐ con-
 tractum. Forma haec eandem speciem praebet quam vox hebra-
 ica ܩܘܪܝܢܐ „iudex“ a ܩܘܪܝܢܐ; contractio vero literae semivocalis ܩܘܪܝܢܐ
 in û eadem est qua ܩܘܪܝܢܐ oritur e ܩܘܪܝܢܐ, statu constructo voca-
 buli ܩܘܪܝܢܐ²⁾ bestia e ܩܘܪܝܢܐ haiw_ethâ. Exempla aliquot
 afferimus quibus significatio verbi ܩܘܪܝܢܐ ea esse ostendatur ex
 qua tyranno nomen desumi possit. est enim obtrudere,
 violenter tractare, opprimere e. gr. ܩܘܪܝܢܐ ܩܘܪܝܢܐ

1) de radice ܩܘܪܝܢܐ cf. Thorbecke, Durrat-al-gawwâş des Harîrî,
 Lpzg. 1871 pag. 37.

2) vocalis in statu qui dicitur constructo in proximam syllabam
 promovetur cf. ܩܘܪܝܢܐ st. estr. ܩܘܪܝܢܐ, ܩܘܪܝܢܐ, praesertim
 in dialecto chaldaica.

אֲנִי לֹא מִן הַיָּם „invidia quae reges stimulat eum non ex-
 agitat Lag. anal. VIII, 15; cf. ibid. XXVI, 17¹) וְצָרָה וְצָרָה
 אֲנִי לֹא מִן הַיָּם חֲכָמִים בְּחַיָּהּ לְהַשְׁמִיךְ. מִן הַיָּם לְהַשְׁמִיךְ אֲנִי לֹא מִן הַיָּם
 quando furore fertur in te homo vehementer in te invehens, eo magis
 fiduciam habe Deo., Overb. 31, 10. 11. אֲנִי לֹא מִן הַיָּם
 אֲנִי לֹא מִן הַיָּם fluctus qui ab omnibus partibus eum urgent, ob-
 trudunt cf. Lag. anal. VIII, 26 אֲנִי לֹא מִן הַיָּם אֲנִי לֹא מִן הַיָּם
 sit maritus caput uxoris suae neque vero vexator. — Ceterum
 simili ratione, qua אֲנִי לֹא מִן הַיָּם oritur e אֲנִי לֹא מִן הַיָּם „alius“ redit ad
 אֲנִי לֹא מִן הַיָּם e. gr. אֲנִי לֹא מִן הַיָּם אֲנִי לֹא מִן הַיָּם Lag. anal. XII, 16
 „non propter aliam ullam rem creati sunt angeli.“

Peregrinae esse originis vocem אֲנִי לֹא מִן הַיָּם minime inde colligi
 potest quod prima consonans solo séwate quod dicitur mobili
 munita sit, אֲנִי לֹא מִן הַיָּם atque אֲנִי לֹא מִן הַיָּם. Jam forma chaldaica
 אֲנִי לֹא מִן הַיָּם ap. Buxtorfium semiticam efficit ut suspicemur originem: quam
 formam אֲנִי לֹא מִן הַיָּם collatis אֲנִי לֹא מִן הַיָּם st. cstr. אֲנִי לֹא מִן הַיָּם etiam in dialecto
 Syriaca exspectaverit quispiam, at vox Syriaca de verbo
 tertiae vocalis אֲנִי לֹא מִן הַיָּם descendit, chaldaica a verbo mediae gemi-
 natae אֲנִי לֹא מִן הַיָּם. Ceterum cum אֲנִי לֹא מִן הַיָּם, אֲנִי לֹא מִן הַיָּם esse semitica vocabula
 equidem habeam persuasum, contra idem non dissimulo in
 eadem lingua chaldaica exstare vocem similiter sonantem atque
 idem significantem, quam graecam esse neminem effugere possit,
 scilicet אֲנִי לֹא מִן הַיָּם atque אֲנִי לֹא מִן הַיָּם, nullo dubio idem quod τύραννος,
 nam hic vocales utrimque prorsus congruunt, graec. υ = אֲנִי לֹא מִן הַיָּם
 atque graec. α = אֲנִי לֹא מִן הַיָּם (obscuratum). — Vox אֲנִי לֹא מִן הַיָּם per totum
 Novum Testamentum non legitur, at legitur in Vetere eiusque
 Apocryphis. — Vocabula similiter sonantia אֲנִי לֹא מִן הַיָּם recens, udus,

1) denominat. a אֲנִי לֹא מִן הַיָּם furor, ceterum satis grave testimonium
 literam ε etiam in fine vocum denominatarum, non tantummodo in
 principio — c. אֲנִי לֹא מִן הַיָּם ab אֲנִי לֹא מִן הַיָּם merces — e servili radicalem posse
 evadere.

viridis atque طَرَّ mensa scirpea [a recenti atque viridi jun-
corum specie vel a succo perpetuo iis immanente dicta] ad
stirpem طَرَّو, طَرِّي, طَرَّو, „recens, succosus fuit“ pertinent. Ori-
ginalis significatio radicis طَر est discindere, rapere, intr.
proruere; inde oritur recentem esse i. e. nuper prosiliisse cf.
طَر is cui prima per genas lanugo progerminavit, طَرِّي in
libro MI noctium arabico saepius de recentibus pomis. Altera
vero ex parte e proruendo oritur notio e loco excelsiore super-
veniendi, id quod nos dicimus „überraumpeln“; inde arab. طَرَّ
IV deiecit, syr. طَرَّ incitavit, protrusit, 'eṯpa' Matth. 7, 25
proruit: indeque equidem nostram vocem طَرَّو mihi videor
posse deducere notione praeditam agitatoris, pressoris;
cf. hebr. טָרַח, aethiop. ጥረጥረ, porro hominis crudelis, duri,
superbi. Contra طَرَّو „lapis“, id quod supra p. 43. sub fin.
indicavimus, e voce arabica طَرَّ cui addita est syllaba ân expli-
candum est. Radici vero طَر, nulla dubitatione cum طَرَّ cognati-
ssimae, equidem notionem assigno secandi, cum طَر sit
„discerpere“ Confirmandae causa expositionis nostrae testi-
monia aliquot e lexicis linguae Arabicae originalibus afferimus.

In lexico مُحِيطُ الْمُحِيطِ, muḥîṭ-al-muḥîṭ, auctore Butruso

Bistamiō Berytensi, s. v. طَرَّ عَلَى الْقَوْمِ haec leguntur:
أَتَا مِنْ مَكَانٍ أَوْ خَرَجَ عَلَيْهِمْ مِنْهُ فَجَاءَهُ — طَرَّو صَدُّ ذَوِي — الطَّرَاتَةِ
أَطَّرَ الدَّاهِيَةَ — طَرَّاةُ السَّيْلِ دَفَعَتْهُ وَمَعْظَمَتُهُ
دوه لیری پیک سوروب کونورمک معناسنه در یقال طَرَّ
الابل طَرَّا من الباب الاول اذا شَلَّها وساقها شديدا . . . . .
„camelos vehementer protractos propellere“ — etiam (sub totius
explicationis finem); بِحَاجٍ مَقُولُهُ سَيِّئٌ بِيْلُوبٍ كَسَكِينٍ اَيْلَمَكِ
„cultrum limare ita-“ معناسنه در یقال طَرَّ السكِينِ وَغَيْرُهُ اِذَا حَدَّدَهَا

que exacuere“; etiam بنایبی تحدید ایلمک „aedificium certis limitibus circumsepire“, ubi Freytagius arabici secutus Kāmûsi errorem typographicum تجدید legit vertitque: nr. 4 renovavit aedificium. Ne auctor „Oceani“ quidem (مکیط الم) hoc vitium evitavit, cum sive e kāmûso arabico sive e Freytagio — quem in usum suum convertisse Bistamîum, id quod dolendum est, demonstrari potest — desumpserit! جدد; porro de اپیدن نبات بنمکه باشلیوب اوجاری کورنمک معناسنه در apibus plantarum germinare incipientium ex humo in conspectum prodeuntibus“; de باربا teneri تازہ اوغلان بیغی ترلمک معناسنه; „adolescentuli efflorescente“; دوه وآنشک مقولہ سی حیوانک; „de crinibus cameli, asini, aliorum id genus animalium postquam detonsi sunt denuo crescentibus“; signficat idem quod یارمق lace-rare = شق, e. gr. vestem; dissecare کسمک; pecuniae extoror, quem nos dicimus „beutelschneider, coupeur de bourses“, turcic. بیان کسیاجی, طرّار; tandem بر نسنه بی بر تقریبیلہ قاپوب المق معناسنه در یقال طرّ الشیء اخلصه „aliquid tanquam per impetum proreptum capere“.

Lipsiæ typis exscripsit G. Kreysing.

121 1-

D: Lc 1375

ULB Halle
000 886 084

3/1

